Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Gazeta învăţămîntului

Organ al Ministerului Învăţămîntului şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învăţămînt

ANUL VII Nr. 315 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 22 aprilie 1955

„...toată munca în domeniul educării şi instruirii tineretului de azi să constituie o cultivare a moralei comuniste în rîndurile lui".

V. I. LENIN

85 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin

Au trecut 85 de ani de la naşterea lui V. I. Lenin, marele geniu al omenirii progresiste, întemeietorul şi conducătorul înţelept al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al primului stat socialist din lume, conducătorul şi învăţătorul iubit al oamenilor muncii din lumea întreagă.

Oamenii muncii din toate ţările lumii sărbătoresc împlinirea a 85 de ani de la naşterea lui Lenin, manifestîndu-şi neţărmurita lor încredere în ideile nemuritoare ale leninismului, încordîndu-şi forţele în lupta pentru triumful cauzei lui Lenin, cauza păcii, democraţiei şi socialismului.

V. I. Lenin şi-a început uriaşa activitate revoluţionară în perioada cînd capitalismul intra în stadiul cel mai înalt şi ultim al dezvoltării sale, stadiul imperialist, cînd a început să se transforme în capitalism parazitar, intrat în putrefacţie şi muribund, cînd revoluţia proletară a devenit o chestiune de practică directă. Adept credincios al învăţăturii lui Marx şi Engels, V. I. Lenin a desfăşurat o luptă necruţătoare împotriva burgheziei şi agenţilor ei din sînul mişcării muncitoreşti, care căutau să falsifice marxismul şi să-l golească de conţinutul lui revoluţionar. El a apărat învăţătura marxistă, a reînviat conţinutul ei revoluţionar care fusese ascuns de oportuniştii Internaţionalei a doua şi a dezvoltat mai departe marxismul în mod creator în condiţiile noi ale imperialismului şi ale luptei de clasă a proletariatului. „Leninismul—a arătat I. V. Stalin — este marxismul epocii imperialismului şi a revoluţiei proletare. Mai precis: leninismul este teoria şi tactica revoluţiei proletare în general, teoria şi tactica dictaturii proletariatului în special". Pentru toate partidele comuniste şi muncitoreşti, pentru clasa muncitoare din toate ţările leninismul a devenit o armă invincibilă în lupta pentru doborîrea capitalismului şi pentru construirea orînduirii noi, socialiste.

Lenin a elaborat pentru prima dată în istoria marxismului învăţătura despre partidul de tip nou ca organizaţie conducătoare a proletariatului, ca armă principală în mîinile clasei muncitoare pentru cucerirea dictaturii proletariatului, pentru construirea socialismului şi comunismului. Lenin are meritul nepieritor de a fi elaborat bazele ideologice, organizatorice, teoretice şi tactice ale partidului de tip nou, de a fi întemeiat marele şi puternicul Partid Comunist al Uniunii Sovietice după al cărui model s-au făurit partidele comuniste şi muncitoreşti din toate ţările.

Lenin a învăţat clasa muncitoare că partidul trebuie să fie detaşamentul ei de avangardă, înarmat cu teoria revoluţionară, că el trebuie să fie partidul de clasă al proletariatului, să fie strîns legat de mase. Lenin a arătat că partidul este puternic nu numai prin teoria sa ştiinţifică revoluţionară, ci şi prin organizarea sa, prin unitatea sa de voinţă şi acţiune, prin disciplina sa de fier, conştientă. El a subliniat că partidul este forma cea mai înaltă de organizare a proletariatului, care trebuie să conducă toate celelalte organizaţii ale oamenilor muncii, iar după cucerirea puterii să devină forţa conducătoare în stat.

Aceste principii leniniste care călăuzesc activitatea tuturor partidelor de tip nou au stat la baza partidului nostru din momentul plămădirii sale. Crearea Partidului Comunist Romîn a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului şi reformismului în mişcarea muncitorească din Romînia.

Unind în jurul său forţele patriotice populare, partidul nostru a pregătit şi înfăptuit actul istoric de la 23 August 1944 şi, în condiţiile favorabile create de victoria Uniunii Sovietice asupra fascismului, a condus poporul nostru muncitor la izgonirea claselor exploatatoare de la putere şi la făurirea statului democrat-popular. Partidul Muncitoresc Romîn conduce astăzi poporul nostru în lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii.

Dezvoltînd în mod creator marxismul, V. I. Lenin a elaborat problema particularităţilor revoluţiei burghezo-democratice în epoca imperialismului. El a dezvoltat ideea hegemoniei proletariatului în revoluţia burghezo-democratică şi a arătat că alianţa dintre proletariat şi ţărănime, asigurîndu-se rolul conducător al proletariatului, constituie o condiţie indispensabilă a victoriei revoluţiei. Lenin a dat perspectiva clară a transformării revoluţiei burghezo-democratice în revoluţie socialistă.

Meritul istoric al lui Lenin constă în faptul că, în analiza imperialismului pe care a făcut-o pe baza legii descoperite de el a dezvoltării economice şi politice inegale a capitalismului, el a făcut o mare descoperire ştiinţifică, a formulat şi a fundamentat geniala concluzie despre posibilitatea ruperii lanţului frontului mondial al imperialismului în veriga lui cea mai slabă, concluzia despre posibilitatea victoriei socialismului la început în cîteva ţări sau chiar într-o singură ţară capitalistă. Aceasta este o teorie nouă, închegată, a revoluţiei socialiste, pe baza căreia proletariatul rus, în alianţă cu ţărănimea săracă, sub conducerea Partidului Comunist, a răsturnat în Octombrie 1917 puterea burgheziei şi a instaurat o putere cu adevărat populară — puterea Sovietelor de deputaţi ai muncitorilor şi ţăranilor. Puterea Sovietică.

Victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii—era prăbuşirii capitalismului şi a victoriei socialismului şi comunismului — a constituit un triumf al teoriei leniniste a revoluţiei proletare. Revoluţia din Octombrie a pricinuit capitalismului o rană mortală, a zdruncinat temeliile imperialismului, a înlesnit lupta proletariatului internaţional împotriva capitalismului.

Lenin a dezvoltat mai departe învăţătura marxistă despre dictatura proletariatului. El a subliniat că dictatura proletariatului întruchipează cea mai înaltă formă a democraţiei, democraţia uriaşei majorităţi a poporului muncitor. În celebrele sale Teze din aprilie, Lenin a ajuns la concluzia că cea mai bună formă politică a dictaturii proletariatului o constituie nu republica democrată-parlamentară, cum se credea înainte în rîndurile marxiştilor, ci republica Sovietelor.

Pornind de la principiul că problema puterii este problema principală a oricărei revoluţii, Lenin a subliniat că trecerea de la capitalism la socialism va da, în condiţii istorice diferite, o mare abundenţă şi o diversitate de forme, a căror esenţă va fi inevitabil aceeaşi — dictatura proletariatului.

Apariţia după cel de al doilea război mondial a regimului de democraţie populară ca o nouă formă istorică a organizării de stat a oamenilor muncii reprezintă o strălucită confirmare a acestei geniale previziuni a lui Lenin. De mare însemnătate sînt indicaţiile lui Lenin cu privire la faptul că vechea maşină de stat burgheză trebuie sfărîmată şi în locul ei trebuie creat un stat nou. Pe baza învăţăturii marxist-leniniste oamenii muncii din ţara noastră, conduşi de partid, au smulsu puterea de stat din mîinile burgheziei şi moşierimii, au sfărîmat maşina de stat burgheză şi au creat statul democrat-popular, care reprezintă puterea oamenilor muncii, slujeşte interesele lor, este strîns legat de masele largi ale poporului. Sfaturile populare mobilizează sute de mii de muncitori, ţărani muncitori şi intelectuali în conducerea treburilor obşteşti. Partidul nostru acordă o mare atenţie aplicării învăţăturii leniniste cu privire la realizarea unui aparat de stat cît mai ieftin, mai economicos, la întărirea şi perfecţionarea continuă a aparatului de stat.

De numele lui V. I. Lenin, conducătorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi şeful guvernului sovietic este legată întreaga operă de construire a socialismului în U.R.S.S. Lenin a elaborat programul fundamentat în mod ştiinţific al construirii socialismului. Acest program prevedea industrializarea socialistă a ţării, dezvoltarea pe toate căile a industriei grele, electrificarea întregii economii naţionale, traducerea în viaţă a planului cooperatist de transformare a agriculturii pe baze socialiste, înfăptuirea revoluţiei culturale. Duşmanii partidului comunist şi ai poporului sovietic— troţkiştii, buhariniştii, naţionaliştii burghezi — au încercat să abată partidul bolşevic şi ţara sovietică de pe drumul leninist pe drumul lichidării cuceririlor revoluţiei proletare, pe drumul restaurării capitalismului. Sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu I. V. Stalin, marele continuator al operei lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a zdrobit pe trădători şi capitularzi, a apărat leninismul şi a desfăşurat cu hotărîre opera de construire a socialismului. Ca rezultat al înfăptuirii planului leninist, Uniunea Sovietică a făcut un salt gigantic înainte, transformîndu-se dintr-o ţară agrară înapoiată într-o mare putere socialistă industrială şi colhoznică.

Plină de tărie de neînvins şi de forţe creatoare, Uniunea Sovietică păşeşte cu succes, sub conducerea partidului comunist, pe calea construirii societăţii comuniste. Drumul concret care duce la crearea bazei tehnico-materiale a comunismului a fost trasat de Lenin.

Sintetizînd uriaşa experienţă a construirii socialismului în U.R.S.S. şi experienţa mişcării internaţionale contemporane de eliberare, I. V. Stalin a dezvoltat în mod creator învăţătura marxist-leninistă în noile condiţii istorice şi într-o serie de probleme a îmbogăţit cu noi teze teoria revoluţionară.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a învins şi învinge datorită fidelităţii sale faţă de leninism. În prezent P.C.U.S. rezolvă cele mai importante sarcini ale construirii comunismului, ale întăririi continue a statului socialist multinaţional, ale ridicării necontenite a nivelului material şi cultural al tuturor oamenilor sovietici. U.R.S.S. dezvoltă prin toate mijloacele industria grea, temelia temeliilor întregii economii naţionale şi chezăşia inviolabilităţii hotarelor ţării socialismului. Pe baza continuei dezvoltări a industriei grele, partidul comunist şi guvernul sovietic înfăptuiesc cu perseverenţă măsurile pentru organizarea unui nou şi puternic avînt al agriculturii, pentru creşterea rapidă a producţiei bunurilor de consum popular.

Bogata experienţă a Uniunii Sovietice în lupta pentru aplicarea în viaţă a nemuritoarelor idei ale leninismului are o mare însemnătate internaţională. Învăţătura leninistă despre construirea socialismului, care călăuzeşte astăzi activitatea tuturor popoarelor din ţările care se află în perioada de trecere de la capitalism la socialism, stă şi la baza activităţii Partidului Muncitoresc Romîn. Partidul nostru aplică în mod creator învăţătura leninistă şi experienţa istorică a P.C.U.S. potrivit condiţiilor concrete din ţara noastră.

Leninismul ne învaţă că ascuţirea luptei de clasă este o lege de dezvoltare a perioadei de trecere de la capitalism la socialism, că vigilenţa noastră revoluţionară trebuie să fie mereu trează. Opera de construire a socialismului se desfăşoară în condiţiile luptei înverşunate între socialismul în ofensivă şi elementele capitaliste, care niciodată nu cedează de bună voie poziţiile pe care le deţin şi îşi înteţesc împotrivirea. V. I. Lenin a arătat care este calea de urmat pentru dezvoltarea elementelor socialiste din economie şi asigurarea victoriei lor, care este calea pentru îngrădirea, eliminarea şi înfrîngerea elementelor capitaliste. Este marele merit al lui Lenin de a fi arătat în chip limpede singura cale posibilă şi indicată pentru victoria socialismului în toate ţările care au o clasă mai mult sau mai puţin numeroasă de producători mici şi mijlocii. Această cale este arătată în lucrările lui Lenin despre „impozitul în natură" şi în celebrul său „plan cooperatist". Lenin a arătat că a construi socialismul înseamnă a făuri bunăstarea poporului muncitor şi a acordat o deosebită însemnătate cointeresării materiale a oamenilor muncii în rezultatele muncii lor, ca o condiţie a ridicării continue a producţiei, ca o forţă motrice a mersului înainte spre socialism.

De cea mai mare însemnătate pentru victoria socialismului sînt indicaţiile lui Lenin cu privire la industrializarea socialistă ca sarcină centrală în lupta pentru socialism. În repetate rînduri Lenin a subliniat că veriga hotărîtoare a industrializării socialiste este dezvoltarea industriei grele, a producţiei mijloacelor de producţie. El a arătat că numai pe baza unei puternice industrii grele se pot asigura dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei naţionale, ridicarea bunăstării poporului, păstrarea independenţei economice, întărirea capacităţii de apărare a ţării.

Aplicînd învăţătura lui Lenin, partidul nostru a condus şi conduce neabătut poporul muncitor pe drumul industrializării socialiste a patriei noastre. Succesele obţinute în opera de industrializare socialistă au dovedit din plin justeţea liniei leniniste urmată de partidul nostru. În anii puterii populare în ţara noastră au căpătat o mare dezvoltare toate ramurile industriei care au existat înainte, au fost create noi ramuri ale industriei, şi, în primul rînd, industria constructoare de maşini, ceea ce constituie o mare victorie şi mîndrie a poporului romîn. O anumită încetinire a ritmului de dezvoltare a industriei grele care a avut loc în cursul anului 1954 — şi care a avut un caracter trecător — s-a datorit necesităţii de a ridica sectoarele rămase în urmă ale economiei naţionale. Temelia temeliilor economiei noastre naţionale, temelia dezvoltării agriculturii şi industriei uşoare, izvorul bunăstării poporului nostru muncitor a fost şi rămîne industria grea cu pivotul ei — industria constructoare de maşini, aşa cum s-a arătat mereu în hotărîrile partidului. „Partidul şi guvernul — arată tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej — vor duce şi de acum înainte o politică fermă, călăuzindu-se fără abatere după principiile marxist-leniniste de construire a economiei socialiste, dezvoltînd în permanenţă şi pe viitor industria grea".

Sprijinindu-se pe învăţătura leninistă şi pe experienţa proprie a oamenilor muncii din ţara noastră, partidul acordă o mare atenţie ridicării productivităţii muncii, dezvoltării atitudinii socialiste faţă de muncă, răspîndirii experienţei înaintate, stimulării iniţiativei creatoare a maselor, dezvoltării întrecerii socialiste.

V. I. Lenin a arătat că alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare constituie temelia şi principiul suprem al puterii populare. Partidul nostru, care se călăuzeşte după învăţătura leninistă, acordă o deosebită atenţie întăririi alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi rolului de conducător al clasei muncitoare în această alianţă. La baza politicii partidului nostru la sate stă tripla şi indivizibila lozincă a lui Lenin: „Sprijină-te pe ţărănimea săracă, organizează o alianţă trainică cu ţăranul mijlocaş, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii".

Statul nostru democrat-popular acordă un puternic sprijin ţărănimii muncitoare individuale, se preocupă de o folosire mai complectă a posibilităţilor ei economice în vederea creşterii producţiei. În acelaşi timp partidul şi statul nostru arată ţăranilor muncitori că singura cale posibilă pentru dezvoltarea radicală a agriculturii noastre, pentru ridicarea considerabilă a bunei lor stări materiale este calea gospodăriei agricole colective. Pe baza liberului consimţămînt s-au creat pînă acum circa 5000 de gospodării colective şi întovărăşiri, precum şi un mare număr de asociaţii de cooperare în producţie pentru cultivarea plantelor tehnice.

Partidul mobilizează eforturile întregului nostru popor pentru obţinerea în acest an a 10.000.000 tone grîu şi porumb. O mare atenţie acordă partidul aplicării învăţăturii leniniste cu privire la dezvoltarea schimbului de mărfuri între oraş şi sat, între industrie şi agricultură.

Partidul Muncitoresc Romîn, statul nostru democrat-popular aplică cu fermitate politica naţională leninist-stalinistă. Ca urmare a acestei politici, între oamenii muncii romîni şi cei din rîndurile minorităţilor naţionale s-au statornicit relaţii de prietenie, colaborare şi intrajutorare frăţească, ei participînd deopotrivă la lupta pentru întărirea patriei comune — Republica Populară Romînă.

Călăuzindu-se după ideile leninismului — cea mai înaltă realizare a culturii mondiale — statul nostru desfăşoară o uriaşă activitate pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, pentru dezvoltarea învăţămîntului, ştiinţei şi culturii. În şcoala noastră nouă principiile leniniste stau la baza educării tineretului. Lenin ne-a arătat că trebuie să educăm tineretul în spiritul moralei comuniste, să-l înarmăm cu bazele ştiinţelor, să-l ajutăm să-şi însuşească întreaga bogăţie de cunoştinţe pe care omenirea a acumulat-o, să-l creştem în spiritul dragostei active, năvalnice faţă de patrie şi popor, faţă de partidul clasei muncitoare. De o importanţă hotărîtoare sînt pentru noi indicaţiile lui Lenin cu privire la legarea învăţămîntului de practică, de producţie, la creşterea unui tineret capabil să participe activ la opera de construire a socialismului.

Oamenii muncii din toate ţările sărbătoresc împlinirea a 85 de ani de la naşterea lui Lenin în condiţiile intensificării luptei pentru pace şi colaborare între state, pentru destindere în relaţiile internaţionale. V. I. Lenin a proclamat politica de pace a Statului Sovietic şi a subliniat posibilitatea coexistenţei îndelungate şi a întrecerii paşnice între sistemul socialist şi cel capitalist.

Călăuzindu-se după aceste principii leniniste, statul nostru democrat-popular duce o politică externă de pace şi colaborare internaţională. Împreună cu toate ţările lagărului socialismului şi democraţiei, Republica Populară Romînă aduce o mare contribuţie la lupta pentru dezvoltarea relaţiilor normale între state, pentru menţinerea păcii în lume. În acelaşi timp, ţinînd seama de situaţia nouă care s-a creat în Europa, ţările lagărului democrat se văd silite să ia măsurile corespunzătoare pentru întărirea continuă a securităţii lor şi pentru asigurarea păcii în Europa. Lagărul socialist — expresie strălucită a triumfului leninismului — care numără 900 milioane de oameni, care dispune de resurse materiale inepuizabile şi se bucură de sprijinul activ al tuturor popoarelor iubitoare de pace—reprezintă o imensă forţă capabilă să ţină în frîu pe agresori. Dacă totuşi imperialiştii se vor aventura într-o agresiune atunci va pieri nu civilizaţia mondială, ci sistemul social putred şi sîngeros al imperialismului.

Popoarele lagărului democrat apără principiile leniniste cu privire la coexistenţa sistemelor sociale diferite, deoarece sînt sigure de forţele socialismului şi de faptul că au ales drumul cel just.

Sub steagul leninismului, sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, poporul nostru păşeşte înainte pe drumul socialismului.

Vladimir Ilici Lenin

Poem (fragmente)

V. MAIAKOVSKI

...Lenin
şi azi
mai viu decît cei vii
ne-a fost şi ni-i:
ştiinţă,
forţă,
armă!
...Un pămîntean,
dar nu din cei ce ştiu să vadă
numai făina lor din ladă!
Privirea-i,
dintr-un singur zbor,
pămîntu-ntreg înţelegînd cum geme,
el a ştiut
să desluşească-n viitor
tot
ceea ce-i
ascuns de vreme.
Era ca mine
şi ca voi,
ca sute
de oameni din mulţime,
doar pe la ochi
— de gînduri —
avea mai multe cute,
şi-avea
o mai ironică,
a buzelor,
asprime.
Dar nu asprimea de satrap
care-n triumf să vie,
strivindu-te
sub carul lui,
zmucindu-şi hamul!...
Pentru tovarăşi —
pîlpîia
de omenie.
Mai aspru decît fierul —
cu duşmanul.
...Cuvîntul lui Lenin
află brazdă bogată
şi cauza noastră
îndată rodea.
Lîngă umărul
muncitorului,
iată,
milioane de umeri
ţărănimea-aducea.
Şi cînd
am ajuns
să-nălţăm baricade
în ziua aleasă
a socotelii,
Lenin,
ci însuşi,
la Petrograd e...
...De pe steagul acesta,
din fiece cută
viu,
Lenin ne cheamă,
tovarăşi şi fraţi:
— Proletari,
pregătiţi-vă
pentru ultima luptă!
Şi voi robilor sus!
În genunchi nu mai staţi!
Proletari, ridicaţi-vă,
oaste-ndrăzneaţă!
Trăiască revoluţia,
ea-i sorocul,
ea-i gloria...
O luptă
ca asta,
fără seamăn, măreaţă,
n-a cunoscut
niciodată
istoria.

În romineşte de CICERONE THEODORESCU

IN CINSTEA ZILEI DE 1 MAI

Antrenaţi în întrecere

Elevii şcolii profesionale Metal-Lemn din oraşul Suceava şi-au luat angajamentul să întîmpine ziua de 1 Mai cu noi succese în muncă. Îndrumaţi de către profesorii şi maiştrii lor, ei împletesc munca de pregătire a lecţiilor cu cea pentru îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie, cu grija pentru îmbunătăţirea calităţii produselor, ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost. Majoritatea elevilor şi-au luat angajamentul ca pînă la 1 mai să depăşească planul de producţie cu 20%, să facă economii de materiale în valoare de 1500—1600 lei, să aplice metoda Voroşin de întreţinere şi recondiţionare a uneltelor şi a maşinilor-unelte etc. Grupa I-a C de la tîmplărie a hotărît ca în ziua de 28 aprilie să organizeze un schimb de onoare. În această zi, elevii din grupa I-a C vor lucra produse de larg consum ca: planşete, funduri pentru bucătărie, sucitoare, ciocane de tocat, umerare, material didactic din deşeuri etc.

Urmînd exemplul fruntaşilor în muncă şi învăţătură, elevii şcolii Metal-Lemn din oraşul Suceava se străduiesc să-şi însuşească temeinic cunoştinţele predate şi să lucreze cît mai bine în ateliere, pentru a deveni cadre calificate, capabile să contribuie la construirea socialismului în patria noastră.

I. REISMAN
corespondent

Pe parcela experimentală

Elevii şi cadrele didactice ale şcolii de 7 ani din comuna Plopu, raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galaţi, se pregătesc să întîmpine ziua de 1 Mai cu noi realizări pe parcela experimentală a şcolii.

Elevii aplică pe parcela experimentală metode agrotehnice înaintate, plantează puieţi, cultivă legume. În vederea obţinerii unor rezultate mai bune, cadrele didactice ţin o permanentă legătură cu tehnicianul agricol al comunei şi cu inginerul agronom de la gospodăria agricolă colectivă.

Sub conducerea profesorilor lor, elevii lucrează la pregătirea unei grădini şcolare model, unde îmbină strîns cele învăţate în orele de curs cu practica. Pînă în prezent grădina este în întregime săpată şi însămînţată. Fiecărui elev i s-au trasat sarcini precise în legătură cu ceea ce are de făcut. La timpul potrivit, a fost pusă la încercare puterea de germinaţie a seminţelor şi s-a făcut o răsadniţă.

Pionierii şi elevii lucrează cu multă tragere de inimă pentru ca grădina lor să fie o grădină model.

Prin muncă voluntară

Şcoala de 7 ani din comuna Singer, raionul Luduş, necesita unele reparaţii. În urma iniţiativei cadrelor didactice, reparaţiile au fost făcute prin muncă voluntară. La această muncă au participat cu multă însufleţire şi pionierii din şcoală. Datorită contribuţiei lor, s-a realizat o economie de 600 de lei.

Munca pentru efectuarea reparaţiilor a fost, de asemenea, un prilej de deprindere a elevilor cu activitatea practică.

V. I. Lenin despre educarea tineretului în spiritul comunismului

Prof. univ. N. Pascu
rector al Institutului pedagogic de limbă şi literatură rusă „Maxim Gorki"

Se împlinesc 85 de ani de la naşterea lui Vladimir Ilici Lenin, întemeietorul şi conducătorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al primului stat socialist din lume, conducătorul şi învăţătorul oamenilor muncii din lumea întreagă.

Inepuizabilă şi multilaterală este moştenirea lui Lenin. Ideile lui geniale stau la baza tuturor victoriilor poporului sovietic repurtate în lupta pentru făurirea societăţii comuniste, la baza înfăptuirilor oamenilor muncii din ţările de democraţie populară, ca şi la baza dezvoltării necontenite a mişcării internaţionale pentru pace şi prietenie între popoare, pentru democraţie şi socialism.

Sub steagul leninismului s-a înfăptuit în Uniunea Sovietică o strălucită revoluţie culturală; sutele de mii de şcoli construite în timpul Puterii Sovietice, sutele de universităţi, institute ştiinţifice, teatre, biblioteci, cluburi etc. stau ca mărturie vie a acestei grandioase revoluţii.

Ideile lui Lenin stau la baza instrucţiei şi educaţiei tineretului sovietic. Discursul său la cel de al treilea Congres al Comsomolului a trasat pentru zeci de ani liniile măreţe ale programului educaţiei generaţiilor tinere.

☆

In condiţiile cînd atenţia conducătorilor partidului comunist şi ai statului sovietic era concentrată asupra rezolvării celor mai importante şi mai urgente probleme de stat şi de partid, marele Lenin se gîndea totuşi şi la soarta învăţămîntului şi a şcolii. Din grija şi îndemnul său personal, chiar a treia zi după victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie s-a format Comisariatul Poporului pentru învăţămînt. Şi mai tîrziu, în anii grei ai intervenţiei străine şi ai războiului civil, ai foametei şi distrugerilor, Vladimir Ilici semnează o serie de decrete menite să aşeze pe baze noi învăţămîntul şi educaţia tineretului. Astfel, la 21 ianuarie 1918 intră în vigoare decretul semnat de Lenin care prevede separarea şcolii de biserică şi a bisericii de stat. Acest decret prezintă o importanţă deosebită nu numai prin aceea că pune capăt influenţei bisericii asupra conţinutului învăţămîntului, ci şi prin faptul că deschide porţile şcolilor şi pentru sutele de mii de copii din rîndurile populaţiei cu altă credinţă religioasă.

In iunie 1918, un nou decret trece răs- [illegible] derea pentru organizarea şi întreţine- [illegible] olii pe seama sovietelor locale de [illegible] ţi ai muncitorilor şi ţăranilor, fapt [illegible] nstitule un important pas pe calea [illegible] ocratizării învăţămîntului.

[illegible] deosebită importanţă prezintă decre- [illegible] semnat de Lenin la 26 ianuarie 1919, [illegible] în care se legiferează începutul lichi- [illegible] ării analfabetismului. In baza acestui decret, toţi cetăţenii neştiutori de carte, în vîrstă de 8—50 ani, erau chemaţi să înveţe să scrie şi să citească. Aceste decrete au constituit baza juridică a revoluţiei culturale desfăşurate de către tînărul stat sovietic încă din primele zile ale existenţei sale.

Activitatea lui Lenin în domeniul învăţămîntului nu s-a mărginit însă la atît. El participă la congresele şi conferinţele învăţătorilor, rosteşte discursuri în care arată învăţătorimii că locul ei este alături de proletariat, că ea trebuie să devină „armata principală a învăţămîntului socialist", îndrumează multilateral învăţămîntul sovietic. Activitatea Comisariatului Poporului pentru învăţămînt se găsea în centrul atenţiei lui Lenin.

Intr-o serie de opere ale sale, ca „Pagini de jurnal", „Despre cooperaţie", „Mai bine mai puţin dar mai bine" şi altele, Lenin se opreşte adeseori asupra problemelor învăţămîntului şi revoluţiei culturale. El arată că între problemele revoluţiei culturale şi sarcinile construirii socialismului în U.R.S.S. există o legătură strînsă, organică, realizarea unora fără celelalte fiind de neconceput.

Lenin considera că una dintre cele mai importante sarcini ale revoluţiei culturale constă în alfabetizarea tuturor oamenilor muncii, în lichidarea înapoierii culturale a aşa numitei „periferii naţionale", în organizarea învăţămîntului elementar general şi obligatoriu.

In calea dezvoltării şcolii se ridicau însă pe atunci greutăţi de tot felul. Aceste greutăţi îşi găseau rădăcinile nu numai în lipsurile cauzate de războiul civil, de intervenţia străină, ci şi în confuziile ce domneau în ceea ce priveşte răspunsul la întrebarea: cum să fie şcoala nouă? In unele cercuri ale pedagogilor se bucura de mare răspîndire ideea anarhistă şi dezorganizatoare care susţinea că şcoala veche trebuie distrusă şi înlocuită cu o aşa zisă „organizaţie independentă a copiilor". Pe de altă parte, existau şi încercări de idealizare a şcolii vechi; susţinătorii acestui punct de vedere afirmau că şcoala veche trebuie păstrată şi treptat îmbunătăţită în mod paşnic, prin reforme.

Era necesar să fie demascat cu tărie caracterul profund nejust al acestor poziţii şi, în acelaşi timp, să se traseze căile de dezvoltare a şcolii în spiritul învăţăturii marxiste. Cel care a făcut acest lucru a fost Lenin. El a arătat că şcoala nouă este necesară, dar că ea nu poate fi creată pe loc gol. „Instruirea, educarea şi pregătirea tineretului trebuie să pornească de la materialul lăsat nouă de societatea veche" — spunea Lenin. Dar el arăta în continuare că „numai transformînd radical instruirea, organizarea şi educarea tineretului vom izbuti să obţinem ca rezultatul eforturilor tinerei generaţii să fie crearea unei societăţi care să nu semene cu cea veche, adică crearea societăţii comuniste".

Lenin sfătuia pe organizatorii învăţămîntului sovietic să ia de la şcoala veche tot ce a avut aceasta bun, toate tradiţiile ei progresiste, tradiţii apărate de pedagogii înaintaţi ai şcolii ruse. In felul acesta, Lenin respingea atît condamnarea totală a şcolii vechi, cît şi idealizarea acesteia.

☆

Lenin considera educaţia comunistă ca un proces de dezvoltare multilaterală a generaţiilor tinere. El nu socotea însă posibilă realizarea principiilor educaţiei comuniste decît în situaţia cînd tineretul este înarmat cu temeinice cunoştinţe ştiinţifice despre natură şi societate. In numeroasele sale cuvîntări şi într-o serie de articole, Vladimir Ilici subliniază necesitatea formării la tineret a unor înalte calităţi fizice, ca puterea, sănătatea, îndrăzneala, rezistenţa. Lenin subliniază faptul deosebit de important că tineretului îi revine marea sarcină de a termina şi a desăvîrşi opera construirii societăţii comuniste. In procesul realizării acestei sarcini tineretul va trebui să susţină lupte grele pentru comunism. Pentru a cîştiga aceste lupte, arăta Lenin, tineretul trebuie să fie puternic şi sănătos, să aibă nervi de oţel şi muşchi de fier.

In concepţia leninistă, educaţia fizică are ca prim şi cel mai important scop pregătirea tineretului în vederea muncii şi apărării patriei socialiste. Gradul înalt la care a ajuns călirea fizică a tineretului sovietic a fost dovedit cu prisosinţă de Marele Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei. Milioane de tineri sovietici au întîmpinat grelele încercări ale acestui război sănătoşi, puternici, cu nervi de oţel şi muşchi de fier — aşa cum le-o ceruse Lenin cu un sfert de veac înainte. Azi, U.R.S.S. a devenit ţara cu sportul cel mai înaintat, cu tineretul cel mai sănătos, cel mai rezistent şi mai călit. La baza acestor minunate succese stau ideile lui Lenin despre importanţa educaţiei fizice în dezvoltarea multilaterală a personalităţii omeneşti.

O deosebită însemnătate a acordat marele Lenin instrucţiei politehnice a tineretului şi legăturii dintre instrucţie şi procesul de producţie. Sarcinile învăţămîntului politehnic au fost formulate de către Lenin încă în proiectul de program al partidului prezentat spre aprobare Congresului al VIII-lea al P.C.U.S. din anul 1919. Mai tîrziu, în vederea realizării prevederilor programului partidului, Lenin recomandă Comisariatului Poporului pentru învăţămînt, ca o sarcină necondiţionată, aceea de a realiza imediat o serie de paşi în direcţia învăţămîntului politehnic.

Lenin socotea ca absolut necesar pentru elevi să cunoască noţiuni de bază din domeniul electricităţii şi al aplicării ei în industria mecanică şi chimică, să aibă cunoştinţe despre planul de electrificare, să viziteze centrale electrice, uzine, sovhozuri, să cunoască unele principii fundamentale ale agronomiei etc. In repetate rînduri Lenin a atras atenţia asupra faptului că instrucţia politehnică trebuie concepută şi realizată în practică numai în cea mai strînsă legătură cu procesul de învăţămînt, care asigură înarmarea tineretului cu cunoştinţe ştiinţifice sistematice şi trainice. Trebuie subliniat faptul că, ulterior, toate documentele P.C.U.S. care prevedeau întărirea caracterului politehnic al procesului de învăţămînt în şcoala sovietică au avut la bază ideile exprimate de către Lenin încă în anul 1920.

Marile succese repurtate de către şcoala sovietică în dezvoltarea învăţămîntului politehnic şi în întărirea legăturii dintre procesul de învăţămînt şi producţie constituie o mărturie vie a înfăptuirii de către învăţătorimea sovietică fruntaşă a învăţăturii leniniste despre politehnizarea învăţămîntului.

Vladimir Ilici Lenin a socotit întotdeauna că o mare răspundere în educarea tineretului în spiritul moralei comuniste revine Comsomolului. „Uniunea Tineretului Comunist — spunea el — trebuie să fie un grup de şoc care să-şi aducă aportul, să dea dovadă de iniţiativă în orice muncă". Comsomolul a îndeplinit cu cinste această sarcină dată de Lenin. Pe marile şantiere ale cincinalelor, pe întinsele ogoare colhoznice, pe cîmpul de luptă sau pe frontul învăţăturii şi creaţiei, comsomoliştii s-au arătat demni de măreţele sarcini încredinţate lor de către marele Lenin.

Dînd şcolii sarcini atît de importante şi de complexe, Lenin a manifestat întotdeauna o grijă deosebită faţă de acela ce însufleţeşte şcoala — faţă de învăţător. Lenin a cerut cu insistenţă să li se arate învăţătorilor o atitudine plină de grijă. Vladimir Ilici Lenin şi marele continuator al operei sale, I. V. Stalin, au arătat în modul cel mai convingător rolul deosebit ce revine învăţătorului în opera de educare a tineretului în spiritul moralei comuniste. In lucrările lor, Lenin şi Stalin au subliniat în nenumărate rînduri faptul că în orînduirea socialistă există o legătură organică între activitatea învăţătorimii şi eforturile întregului popor pentru crearea societăţii comuniste. Incă în anul 1918, Lenin spunea: „Învăţătorimea trebuie să se contopească cu întreaga masă muncitoare care luptă. Sarcina pedagogiei noi este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societăţii". In acest scop, el recomanda învăţătorilor să nu-şi desfăşoare activitatea lor numai între zidurile şcolii, ci să ia parte activă la marea operă a partidului de educare a oamenilor muncii în spiritul moralei comuniste.

Urmînd căile trasate de Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi guvernul sovietic au ridicat pe învăţătorul sovietic la o asemenea înălţime, la care în orînduirea burgheză învăţătorul niciodată nu s-a ridicat şi nu se poate ridica.

Uriaşa operă a lui Lenin şi întreaga lui viaţă prezintă pentru noi, lucrătorii din învăţămînt, un deosebit interes pedagogic. Opera şi viaţa lui Lenin ne învaţă cum să îmbinăm exigenţa cu atenţia faţă de oameni, ne îndeamnă ca în mod neobosit să manifestăm grijă faţă de colectiv, să dăm dovadă în munca noastră de operativitate şi iniţiativă, să luptăm cu cea mai mare energie împotriva formalismului, oriunde şi sub orice formă s-ar manifesta el.

★

Bogata experienţă a Statului Sovietic şi a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în domeniul ridicării nivelului cultural al poporului a constituit un ajutor deosebit de însemnat pentru guvernul şi partidul nostru în opera de organizare şi desfăşurare a revoluţiei culturale în ţara noastră, în munca de democratizare a învăţămîntului, în transformarea şcolii din instrument al claselor exploatatoare în instrument de educaţie a tineretului în spiritul celei mai înalte culturi — cultura socialistă.

Folosind învăţătura leninistă despre metodele şi conţinutul revoluţiei culturale, noi ne apropiem de lichidarea totală a analfabetismului, această ruşinoasă rămăşiţă a regimului burghezo-moşieresc în ţara noastră.

Experienţa celei mai înaintate şcoli din lume — şcoala sovietică — dezvoltată pe baza ideilor geniale ale lui Lenin constituie un ajutor de neprecuit pentru organele de învăţămînt din ţara noastră, pentru învăţătorimea noastră, în rezolvarea problemelor celor mai complicate pe care le ridică procesul de instruire şi educare a tinerelor generaţii. In anii regimului democrat-popular, în ţara noastră s-a realizat învăţămîntul general obligatoriu de 4 ani şi păşim cu succes pe calea creării condiţiilor necesare în vederea realizării învăţămîntului general obligatoriu de 7 ani. Ideile lui Lenin despre conţinutul şi sarcinile educaţiei comuniste constituie un nesecat izvor de învăţăminte pentru masele largi ale lucrătorilor din învăţămîntul nostru. Insuşindu-şi aceste măreţe idei, pedagogii din ţara noastră îşi desfăşoară cu tot mai mult succes munca lor nobilă pentru educarea tineretului în spiritul dragostei faţă de patrie, în spiritul unei atitudini noi, socialiste, faţă de muncă, al disciplinei conştiente, al modestiei şi curajului, al principialităţii comuniste.

Studiind şi aprofundînd nemuritoarea operă a marelui Lenin, vom fi în măsură să ne îndeplinim cu cinste sarcina noastră mare şi nobilă: aceea de a da patriei vrednici constructori ai socialismului în ţara noastră.

Elevii sărbătoresc aniversarea lui V. I. Lenin

Consiliul pedagogic al şcolii de 7 ani din comuna Poduri, raionul Moineşti, a iniţiat o serie de acţiuni pentru sărbătorirea memoriei lui V. I. Lenin. Orele educative din această săptămînă au avut un caracter festiv; elevii au scris articole la gazetele de perete, au confecţionat lozinci şi au citit cărţi despre Lenin. Sub conducerea profesorilor, elevii au prezentat de asemenea un festival artistic în cadrul adunării pe şcoală pentru cinstirea memoriei marelui Lenin.

Invăţătura lui Lenin — temelia muncii noastre instructiv-educative

Clădit pe temelia puternică a învăţăturii leniniste, folosind experienţa şcolii sovietice şi tradiţiile progresiste ale şcolii noastre, învăţămîntul din ţara noastră realizează an de an succese tot mai mari în opera de educare a tinerelor generaţii în spiritul comunismului.

Lenin a arătat limpede drumul pe care trebuie să meargă şcoala în pregătirea elevilor. Şcoala în afară de politică este o minciună şi o ipocrizie — a spus el. Dezvoltarea armonioasă a elevilor, pregătirea lor multilaterală presupune nu numai acumularea unui volum de cunoştinţe, dar şi cunoaşterea, înţelegerea justă a evenimentelor care se petrec în viaţa socială, a evenimentelor politice, participarea, ţinînd seama de particularităţile de vîrstă, la aceste evenimente. La lecţii şi în orele educative, în adunările organizaţiilor de pionieri şi de U.T.M. le sînt prezentate elevilor, potrivit puterii lor de înţelegere cele mai însemnate evenimente social-politice. Astfel, în acest an şcolar pedagogii din şcoala noastră au explicat pe larg elevilor evenimentele legate de lupta pentru apărarea păcii, împotriva dezlănţuirii unui nou măcel. Tinerii din clasele VIII—X au participat cu multă însufleţire la campania de semnare a Apelului Consiliului Mondial al Păcii pentru interzicerea armei atomice, pe deplin conştienţi de nobleţea cauzei pe care o servesc în acest fel. In şcoală a avut loc cu acest prilej un miting în care cadrele didactice şi elevii au înfierat uneltirile imperialiştilor care vor să dezlănţuie un nou război. Noi ne străduim să-i creştem pe elevi în spiritul leninismului, să facem din ei oameni capabili să înţeleagă just realitatea, în stare să-şi aducă contribuţia la mersul înainte al societăţii.

Lenin ne-a învăţat că sarcina noastră, a educatorilor, este aceea de a ne contopi cu întreaga masă muncitoare care luptă, de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societăţii. Urmînd această învăţătură, noi ne străduim să aplicăm just, în munca noastră, sarcinile ce revin şcolii din hotărîrile partidului şi guvernului. Acordăm o deosebită grijă pregătirii elevilor în vederea participării lor active la opera de construire a socialismului.

Lenin a subliniat în repetate rînduri importanţa legării strînse a învăţămîntului cu munca productivă. In predarea matematicii, a fizicii, a chimiei, a ştiinţelor naturale, cu prilejul activităţii elevilor în cercuri în şcoala noastră, se fac experienţe, demonstraţii, aplicaţii practice care îi apropie pe elevi de viaţă, îi fac să înţeleagă mai profund cunoştinţele însuşite, îi înarmează cu deprinderi de muncă practică. Vizitele în fabrici, întîlnirile cu muncitorii întăresc legătura elevilor cu activitatea în producţie. Elevii noştri cunosc frumuseţea muncii direct productive, care le este din ce în ce mai dragă. Pe parcela experimentală a şcolii noastre elevii desfăşoară lucrări interesante şi folositoare, cultivă grîu şi porumb, străduindu-se să obţină recolte cît mai bogate prin aplicarea celor mai înaintate metode agrotehnice. Anul trecut, de pildă, s-a obţinut pe parcela experimentală a şcolii noastre o producţie de 1620 kg. la ha. Anul acesta elevii luptă pentru mărirea producţiei, semănînd în acest scop grîu de toamnă A 16 pe solul din anul trecut în locul păstăioaselor, asigurînd grîului un sol îmbogăţit în săruri azotoase.

Educăm elevii în spiritul dragostei pentru învăţătură. Sfatul cel mai de preţ pe care îl dă Lenin tineretului, îndemnul lui „Învăţaţi, învăţaţi, învăţaţi!" îi mobilizează pe elevii noştri la o activitate susţinută pentru însuşirea cunoştinţelor. Pregătirea lecţiilor este o datorie pe care elevii o îndeplinesc în mod conştient, din convingere.

Lenin arată pedagogilor că au datoria de a pregăti bine elevii, astfel încît cei ce termină şcoala să aibă o temeinică cultură generală şi să cunoască bazele ştiinţelor. Orientarea ideologică a lecţiilor — ne învaţă Lenin — este determinată în întregime şi exclusiv de calitatea lectorilor. De aceea, noi, cadrele didactice, căutăm să ridicăm necontenit nivelul pregătirii noastre ideologice pentru a putea ţine lecţii cît mai bune. Ne străduim să muncim astfel încît cunoştinţele elevilor să nu fie însuşite mecanic, superficial, să legăm fiecare activitate din şcoală de viaţă, de lupta celor ce muncesc împotriva exploatatorilor — aşa cum ne învaţă Lenin. Ne străduim să pregătim bine pe toţi elevii noştri.

Scade mereu numărul elevilor slab pregătiţi. In clasa a IX-a A nu mai există nici un elev rămas în urmă la învăţătură. Elevul Timoşca Radu, care era căzut la 9 obiecte, acum nu mai este căzut la nici o materie. Rezultatele acestea se datoresc, desigur, în primul rînd îmbunătăţirii nivelului predării, dar de asemenea şi grijii cu care profesorii şi diriginţii se interesează de modul cum învaţă elevii, îi îndrumează în pregătirea temelor acasă, îi ajută să învingă greutăţile, piedicile.

In educarea elevilor noştri acordăm o mare atenţie folosirii literaturii. Învăţătorii şi profesorii şcolii noastre găsesc în lecţiile de literatură un minunat prilej pentru a sădi în conştiinţa elevilor sentimentul de mîndrie pentru înfăptuirile clasei muncitoare, de dragoste pentru cei ce muncesc şi de ură faţă de exploatatori. In clasele a X-a, de exemplu, cu prilejul studierii operelor din literatura noastră cum sînt „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu, „Nopţile de Iunie" de Petru Dumitriu, „Desculţ" de Zaharia Stancu este scos în evidenţă caracterul partinic al acestora.

Lenin ne învaţă că toată munca în domeniul educării şi instruirii tineretului trebuie să constituie o cultivare a moralei comuniste în rîndurile lui. Acesta este scopul întregii activităţi pe care o desfăşurăm noi în şcoală. Şi lecţiile, şi munca extraşcolară, şi activitatea organizaţiilor de tineret, fiecare convorbire a noastră cu elevii şi fiecare acţiune la care participă ei au drept scop făurirea unor oameni bine pregătiţi, gata să-şi pună toate forţele în slujba patriei.

Studierea operelor lui Vladimir Ilici Lenin în cadrul învăţămîntului de partid ne ajută să pătrundem mai adînc învăţătura lui şi să o aplicăm cu mai multă pricepere în şcoală, pentru a da elevilor o pregătire temeinică, pentru a face din ei participanţi activi la lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

GHEORGHE DOBRE
directorul şcolii medii de băieţi nr. 7 din Bucureşti

Intîlniri de neuitat

...Pe Vladimir Ilici Lenin l-am cunoscut în vara anului 1918. La Moscova se desfăşurau atunci pregătirile pentru primul congres al învăţătorilor din întreaga Rusie. După una din şedinţe, Nadejda Konstantinovna Krupskaia m-a invitat la Comisariatul Poporului pentru învăţămînt. Eram la ea cînd intră cineva şi-i spuse că a venit s-o ia o maşină. Nadejda Konstantinovna mi-a propus s-o însoţesc o bucată de drum. Ne-am apropiat de maşină. Cineva ne deschise uşa dinăuntru. In maşină era Vladimir Ilici.

Tot drumul Vladimir Ilici mi-a pus întrebări despre ceea ce se întîmplă în gubernia Riazan, de unde venisem eu: despre situaţia organizaţiei de partid, despre activitatea comitetului executiv gubernial, despre nevoile şi starea de spirit a maselor. Cînd am ajuns la locuinţa lui, Vladimir Ilici m-a invitat să urc. Discuţia a continuat. I-am povestit că, la timpul său, din nouă delegaţi pe care-i trimisesem noi în Adunarea Constituantă, patru erau bolşevici.

— Dar cîţi membri de partid erau la voi pe atunci? — mă întrebă Ilici.

— Vreo cîteva zeci de oameni.

— Şi acum?

Pe Lenin îl interesau date precise. Aflînd că participasem la congresul gubernial al învăţătorilor, Vladimir Ilici începu să mă întrebe despre starea de spirit a intelectualilor. Şi aici el cerea fapte şi date precise, verificate.

...Mi-am întipărit în minte pentru totdeauna această primă întîlnire cu Vladimir Ilici, felul lui de a întreba, aşa încît să dezvăluie întreaga esenţă a întrebării. Lenin îşi seducea interlocutorul nu numai prin interesul său fierbinte pentru ceea ce i se povestea, ci şi prin adîncimea înţelegerii celor povestite. El punea mereu întrebări, le schimba forma, se întorcea iarăşi la ele. Te întreba şi, în acelaşi timp, parcă îţi sugera răspunsuri juste. El îţi cerea o analiză a fenomenelor, a concluziilor — şi plecai de la el îmbogăţit cu o nouă înţelegere a lucrurilor care înainte ţi se păreau cu totul clare.

...Odată, Ana Ilinicina mi-a propus să merg la un concert. „Să mergem, vor fi şi Leninii acolo!" — îmi spuse ea, avîndu-i în vedere pe Vladimir Ilici şi pe Nadejda Kanstantinovna.

Concertul avea loc la Casa Sindicatelor. Vladimir Ilici era foarte obosit şi n-a stat pînă la sfîrşitul concertului.

— Nadiuşa, să mergem! — spuse el.

Garderoba era în imediată apropiere, lîngă sala rotundă care se învecina cu Sala Coloanelor. Bătrînul portar aţipise, şezînd pe scaun. Auzind paşi, el ridică capul, îl recunoscu pe Vladimir Ilici şi se grăbi spre cuier.

— Te rog nu te deranja, o să mă îmbrac singur — spuse Vladimir Ilici şi porni grăbit înainte. Dar îi şi adusese paltonul.

Vladimir Ilici îl îmbrăcă şi, întorcîndu-se, îi întinse portarului mîna. Acesta se dădu un pas îndărăt:

— Cum se poate, Vladimir Ilici, de cînd este puterea sovietică, nimeni nu ia bacşiş.

Vladimir Ilici zîmbi:

— Iartă-mă, dar am vrut numai să-ţi strîng mîna.

Portarul se intimidă şi strînse cu putere mîna lui Lenin...

...La primul congres pe întreaga Rusie al învăţătorilor, l-am văzut pe Vladimir Ilici pentru întîia dată la tribună. Congresul a avut loc la Moscova, în lunile august-septembrie 1918.

...Intră încet şi nu toţi îl văzură dintr-o dată. Numai după ce se dădu în lături grupul de oameni care stătea lîngă uşă şi Lenin se apropie de masă îl observară cu toţii. „Lenin?" „Da, Lenin!" El îi salută pe cei ce şedeau la masă. Acum în sală era o furtună de aplauze.

— Uite cum arată el — spuse o învăţătoare de lîngă mine — un om simplu, simplu de tot.

Ea vorbea cu glas tare, dar acest lucru nu mîrî pe nimeni şi nimeni n-o opri. Fiecare înţelegea: ea doar îl vedea pe Lenin pentru prima dată.

Lenin începu să vorbească. Cuvintele sale erau simple, dar ele te uimeau prin adevărul lor, ele demascau şi ţintuiau la stîlpul infamiei pe sabotori.

— Oamenii muncii năzuiesc spre ştiinţă, care le este necesară pentru victorie — spunea Vladimir Ilici.

El îşi încheie cuvîntarea aşa cum se încheie o discuţie într-un cerc restrîns de tovarăşi — fără patos, fără chemări, fără exclamaţii:

— Toţi cei ce simpatizează cu poporul nu în cuvinte, ci în fapte, cea mai bună parte a învăţătorimii, ne va veni în ajutor — şi în aceasta noi avem o chezăşie sigură că va învinge cauza socialismului.

— Simplu şi adevărat! — spuse aceeaşi învăţătoare de lîngă mine.

— Simplu şi adevărat! — spuneau mulţi învăţători veniţi de pe plaiurile ţării. Li se părea că ei gîndiseră totdeauna întocmai aşa cum a vorbit Lenin...

V. ŞULGHIN

(Extras dintr-un articol apărut în „Literaturnaia gazeta").

Pentru cinstirea memoriei marelui Lenin

Pe întreg cuprinsul patriei noastre, cadrele didactice, studenţii şi elevii cinstesc cu dragoste cea de a 85-a aniversare a naşterii marelui Lenin.

Zilele acestea, personalul didactic şi studenţii Institutului agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti s-au întrunit în cadrul unei adunări festive pentru a sărbători acest măreţ eveniment. Din prezidiul adunării au făcut parte cadre didactice, studenţi fruntaşi la învăţătură, membri ai organizaţiilor P.M.R. şi U.T.M.

★

Comitetul ARLUS al raionului Lenin a organizat marţi după amiază, în sala Clubului Sindicatului Muncitorilor din Invăţămînt, o adunare festivă. Expunerea intitulată „Invăţătura lui V. I. Lenin călăuzeşte popoarele lumii în lupta pentru pace şi socialism" a fost făcută de prof. univ. Alexandru Graur, membru corespondent al Academiei R.P.R.

★

La şcoala medie de băieţi nr. 11 din Capitală, au fost întocmite lozinci, articole la gazetele de perete şi panouri festive, iar profesorii diriginţi au condus pe elevii lor la Muzeul „Lenin-Stalin". In ziua de 19 aprilie a fost organizată o adunare festivă cu participarea cadrelor didactice, a elevilor şi părinţilor. Tov. prof. C. Bădină a vorbit despre viaţa şi opera marelui Lenin, iar elevi şcolii au prezentat un bogat program artistic.

Pioniere vizitînd muzeul „Lenin-Stalin"

Pregătiri în vederea examenelor

Secția de învățămînt a regiunii Baia Mare se preocupă cu grijă de pregătirea încheierii anului școlar. La baza măsurilor luate în această privință stau rezultatele la învățătură obținute de elevi în primele trei pătrare.

Colectivul de inspectori al secției regionale de învățămînt îndrumă secțiile raionale în ceea ce privește organizarea muncii școlilor în vederea recapitulării temeinice a materiei și a încheierii cu succes a anului școlar. Organele de îndrumare și control și-au intensificat munca, sprijinind în special acele școli unde s-au obținut rezultate mai slabe la învățătură.

Directorii școlilor și cadrele didactice urmăresc ca elevii să nu fie supraîncărcați cu sarcini care i-ar stingheri în munca de pregătire a examenelor. Colectivele didactice ale școlilor medii dau elevilor externi, care nu au acasă condiții de muncă corespunzătoare, posibilitatea să învețe la școală sau la internat.

Unii învățători și profesori, cum sînt de pildă acei care lucrează la școala de 7 ani din comuna Borșa, raionul Vișeu, acordă o atenție deosebită ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură.

Cadrele didactice au întărit colaborarea lor cu părinții elevilor, dîndu-le indicații menite să asigure organizarea unui regim rațional de muncă și de odihnă al copiilor în această perioadă.

O contribuție însemnată la buna pregătire a încheierii anului școlar o aduc organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli, ca urmare a grijii pe care o manifestă în această direcție comitetul regional U.T.M. Astfel, comitetul regional U.T.M. a organizat o consfătuire la care au participat șefii secțiilor de școli și pionieri ale comitetelor raionale U.T.M., precum și instructori superiori de pionieri din școlile regiunii. Cu acest prilej trei instructori de pionieri au prezentat referate în legătură cu felul în care organizațiile U.T.M. din școlile respective luptă pentru obținerea unor rezultate bune la învățătură, scoțînd la iveală și lipsurile care mai există în această privință, pentru ca pe baza cunoașterii lor să se poată lua măsuri de îmbunătățire a muncii în perioada încheierii anului școlar. In a doua parte a consfătuirii, șefii secțiilor raionale de învățămînt, împreună cu responsabilii secțiilor de școli și pionieri de pe lîngă comitetele raionale U.T.M., au stabilit măsurile concrete ce trebuie luate atît pe linie de U.T.M. cît și pe linie de învățămînt pentru pregătirea și desfășurarea în bune condiții a examenelor.

Muncind stăruitor, pedagogii și elevii se pregătesc să întîmpine cu cinste examenele din acest an, să facă din ele o adevărată sărbătoare a școlii.

V. NISTOR

◇

Acum, în perioada de pregătire a examenelor, colectivul didactic al școlii noastre acordă o deosebită atenție strîngerii legăturilor cu părinții elevilor. Indeosebi în această perioadă, elevii au nevoie de condiții mai bune de muncă și de odihnă, deoarece și lor li se cer eforturi mai mari.

In activitatea pe care o desfășoară acum în rîndurile părinților pentru a-i îndruma să-i ajute pe elevi în pregătirea examenelor, colectivul didactic al școlii noastre primește un sprijin însemnat din partea comitetului de părinți. In cadrul acestui comitet, funcționează comisii pe probleme: comisia instructiv-educativă, cea de disciplină, de propagandă pedagogică, cea sanitară, de utilitate socială etc. Fiecare comisie are sarcinile sale precise, știe în ce fel trebuie să sprijine activitatea ce se desfășoară în școală.

Comisia de propagandă pedagogică, de exemplu, este formată din părinți cu pregătire specială în acest domeniu. Această comisie este condusă de unul din profesorii școlii, care e și părinte în același timp. Lectoratul pentru părinți, care funcționează în școala noastră din anul 1952, sub îndrumarea și conducerea comisiei de propagandă pedagogică, constituie un ajutor de seamă pentru toți părinții care simt nevoia unei îndrumări științifice. Conferințele prezentate în cadrul lectoratului sînt adecvate problemelor principale care se ridică în desfășurarea procesului de învățămînt. Ele sînt expuse de lectori bine pregătiți, de preferință cadre didactice din școală sau din afara ei. Iată cîteva din temele dezbătute în cadrul lectoratului în acest an școlar: „Școala și familia în lupta pentru o bună frecvență"; „Școala și familia în lupta împotriva rămînerii în urmă la învățătură"; „Sarcinile școlii și ale familiei în educarea tineretului în spiritul moralei comuniste"; „Educația ca factor social"; „Invățătura lui Pavlov și educarea omului nou"; „Educarea tinerei generații în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar".

De curînd, în cadrul lectoratului a fost expusă conferința „Rolul familiei în organizarea regimului zilnic al elevilor în perioada de repetare a materiei și pregătire pentru examene". Cu acest prilej am socotit că este necesar, în calitate de director al școlii, să arăt părinților lipsurile constatate de la începutul anului și pînă acum, să arăt importanța perioadei actuale și eforturile pe care trebuie să le depunem cu toții în scopul încheierii cu succes a anului școlar.

Tovarășul profesor Traian Marinescu, unul dintre cei mai buni diriginți ai școlii, a arătat în mod concret sarcinile care le revin părinților în perioada de pregătire a examenelor: o mai atentă grijă pentru crearea condițiilor favorabile unei munci sistematice (atmosferă familiară justă, hrană consistentă, liniște, lumină, aer curat etc.); organizarea și supravegherea strictă a regimului de acasă al copiilor; controlul permanent al modului cum se desfășoară studiul și efectuarea temelor; legătura strînsă cu conducerea școlii și diriginții claselor; cunoașterea sarcinilor elevilor în această etapă. Totodată, tovarășul Marinescu a vorbit despre sprijinul pe care trebuie să-l dea părinții copiilor lor în munca de pregătire a examenelor, fără a-i scuti pe aceștia de efortul necesar aprofundării cunoștințelor prin studiul individual.

In cadrul discuțiilor care au urmat, părinții și-au exprimat bucuria pe care o simt față de ajutorul ce li se dă în educarea copiilor lor. Unii dintre ei au vorbit despre rezultatele pe care le-au obținut datorită îndrumării primite prin conferințele din cadrul lectoratului pentru părinți. De exemplu, tovarășul I. Ciupală a arătat succesele dobîndite de el în educația copiilor săi, ca efect al participării regulate la conferințele cu caracter pedagogic. El a adus, în același timp, propuneri interesante în legătură cu metodele ce pot fi folosite pentru organizarea vieții școlarilor, așa încît ei să-și poată îndeplini cu succes sarcinile școlare și extrașcolare. Tovarășul Catarambol, muncitor la întreprinderea „Energopetrol", a recunoscut că din cauza absențelor sale de la adunările organizate în cadrul lectoratului n-a putut îndruma la timp activitatea fiului său, care a manifestat serioase lipsuri la învățătură și disciplină.

Alți părinți au cerut o raționalizare din partea școlii a muncii extrașcolare a elevilor, au propus ca în această perioadă în cadrul lectoratului să aibă loc cîte o conferință în fiecare săptămînă, să se intensifice vizitele diriginților la domiciliul elevilor și să se folosească cu regularitate carnetele de școlaritate. De asemenea, s-a propus criticarea la gazeta de perete „Școala și familia" a părinților care manifestă indiferență față de cerințele educative ale școlii.

Intărirea colaborării între școală și familie constituie, fără îndoială, o chezășie a rezultatelor pe care le așteptăm la examenele de sfîrșit de an școlar.

C. DRAGULESCU
directorul școlii medii mixte nr. 1 din Cîmpina

Să îmbunătățim predarea limbii ruse

Programa școlară de limba rusă pentru clasele V—VII prevede înarmarea elevilor cu priceperea de a citi corect, conștient, curent și expresiv, cu noțiuni elementare de fonetică, morfologie și sintaxă, precum și cu deprinderi de vorbire, de scriere corectă, caligrafică și ortografică.

In multe școli din regiunea Timișoara realizarea acestor cerințe este urmărită îndeaproape. De exemplu, la școala pedagogică de fete din orașul Lugoj, la școlile de 7 ani din comunele Bethausen, raionul Făget, Cacoveni, raionul Oravița, Măureni, raionul Reșița, ca și la școala de 7 ani nr. 1 din Caransebeș, profesorii de limba rusă își pregătesc lecțiile cu multă conștiinciozitate, acordînd atenția cuvenită fiecărui moment în parte, aleg cu grijă procedeele, metodele de predare și materialul didactic pe care să-l folosească. La școala de 7 ani nr. 1 din Reșița, la școlile de 7 ani din Ciacova, raionul Deta, ca și la școala nr. 1 din Caransebeș se fac dictări aproape la fiecare lecție de limba rusă. La școala de 7 ani din Deta, cu prilejul verificării cunoștințelor elevilor se insistă mult asupra vocabularului, urmărindu-se ca elevii să poată rosti și scrie corect cuvintele învățate. Ca urmare, elevii acestor școli au înregistrat succese însemnate în ceea ce privește citirea și scrierea în limba rusă, precum și în îmbogățirea vocabularului lor, dezvoltarea vorbirii. La școala pedagogică din Lugoj, unde s-au introdus caiete vocabular la fiecare clasă, s-au obținut rezultate frumoase atît în ceea ce privește formarea unui scris ortografic, cît și însușirea unui vocabular bogat.

Mai sînt totuși, în regiunea Timișoara, o serie de școli unde nivelul de cunoștințe al elevilor la limba rusă este scăzut. Elevii acestor școli scriu neglijent, dezordonat, fac greșeli de ortografie și gramatică. La baza acestor lipsuri stau mai multe cauze. Una din acestea este lipsa de exigență a unora dintre învățătorii și profesorii noștri față de cunoștințele și deprinderile elevilor în ceea ce privește scrierea corectă și caligrafică. Deși în majoritatea școlilor s-au introdus pentru limba rusă, la clasa a IV-a caietele cu liniatură specială, a căror folosire are ca scop formarea la elevi a deprinderilor de scriere caligrafică, unele cadre didactice ignorează importanța pedagogică a utilizării acestor caiete. Astfel, elevii nu sînt îndrumați să respecte întocmai spațiile, linierea, regulile de legare a literelor. In cîteva școli din regiunea noastră, învățătorii care predau limba rusă la clasa a IV-a nici nu corectează caietele, dînd dovadă de o muncă superficială și de lipsa simțului de răspundere în fața sarcinilor ce li s-au încredințat. Unii profesori de limba rusă nu urmăresc ca fiecare lecție să contribuie la dezvoltarea deprinderilor ortografice ale elevilor, nu caută să învețe din experiența pozitivă a atîtor profesori care obțin rezultate bune în predarea limbii ruse. Elevii unor astfel de profesori nu sînt antrenați în suficientă măsură să scrie pe tablă. La anumite școli nu se observă o preocupare pentru folosirea unor procedee cît mai variate, care să aibă ca scop întărirea cunoștințelor de ortografie ale elevilor, cum ar fi: diferite feluri de copieri, dictări de preîntîmpinare a greșelilor, dictări libere etc.

Aceste lipsuri își au izvorul în formalismul care mai persistă în predarea gramaticii. Acest formalism se manifestă mai ales prin accentuarea exagerată a însușirii de către elevi a regulilor, a declinărilor și a conjugărilor, prin organizarea superficială a exercițiilor de aplicare a cunoștințelor gramaticale, prin pregătirea insuficientă cu elevii a temei pentru acasă.

Unii profesori au organizat corectarea periodică a caietelor, dar această corectare se face cîteodată superficial. Rămîn greșeli necorectate, nu se ține evidența greșelilor și nu se duce o luptă susținută pentru lichidarea lor.

Ținînd seama de importanța deosebită pe care o are însușirea limbii ruse în instruirea și educarea elevilor, învățătorii profesorii și directorii școlilor din regiunea noastră trebuie să ducă o luptă hotărîtă și perseverentă împotriva tuturor acestor lipsuri, împotriva oricăror urme de formalism. Trebuie să-i ajutăm pe elevii noștri să-și însușească cu mai mult succes limba celei mai înaintate culturi din lume.

GABRIELA WIESENMAYER
metodistă de limba rusă la cabinetul pedagogic regional Timișoara

Tovarășa Maria Zidaru, președinta gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din comuna Păulești, regiunea Baia Mare, se interesează îndeaproape de felul cum învață fiul său

Schimb de experiență între diriginți

Imbunătățirea muncii diriginților constituie una din problemele centrale ale cabinetului pedagogic al regiunii Arad și ale secțiilor de învățămînt raionale.

Pe această linie de preocupări, secțiunea de învățămînt a raionului Sînnicolaul Mare a organizat de curînd, în comuna Lovrin, un schimb de experiență între diriginți.

Scopul schimbului de experiență era să demonstreze modul în care trebuie folosit materialul literar în educarea elevilor, precum și importanța acestui material pentru orele educative. Cu acest prilej s-a organizat o oră educativă deschisă la clasa a V-a a școlii de 7 ani din comuna Lovrin. Ora educativă a avut ca temă „Educarea curajului și a vitejiei". In prima parte, responsabila clasei a dat un scurt raport în care a relatat realizările și lipsurile clasei în săptămîna încheiată. Printre altele s-a remarcat atitudinea lipsită de respect a doi elevi față de unii profesori care predau la această clasă. Au urmat discuțiile, care au arătat că unii elevi considerau atitudinea celor doi nedisciplinați drept curajoasă. Pentru a lămuri elevilor care este adevăratul curaj, dirigintele a citit un fragment din romanul lui Al. Jar „Undeva pe Dunăre", unde se vorbea despre fapta unui ostaș care a salvat din flăcări motorul unei mori. Copiii au manifestat un deosebit interes pentru cele povestite. Pe nesimțite, dirigintele a trecut la un fragment din „Povestire despre Zoia și Șura" de L. Cosmodemianskaia, în care erau ilustrate cu deosebită măestrie curajul și vitejia acestor tineri eroi sovietici.

„Dar nu numai ostașii sînt viteji, nu numai în timp de război se pot realiza acte de curaj", a spus un elev. Drept răspuns, dirigintele a început să citească un fragment din „Silvester Andrei salvează abatajul" de A. Toma, și apoi altul din „Minerii din Maramureș" de D. Desliu.

Punînd față în față exemplele citite și faptele celor doi elevi, dirigintele a ajutat elevilor să înțeleagă adevăratul sens al noțiunilor de curaj și vitejie.

In discuțiile asupra modului cum s-a desfășurat ora educativă, participanții la schimbul de experiență au arătat necesitatea folosirii cunoștințelor elevilor, a antrenării lor la discuții. De asemenea, s-a scos în relief necesitatea folosirii materialului literar la orele educative.

ION DRAGAN
profesor metodist la cabinetul pedagogic al regiunii Arad

—o—

La casa de copii din Miercurea Niraj

La Miercurea Niraj, în Regiunea Autonomă Maghiară, există o casă de copii care adăpostește peste 100 de orfani. Ei au aici condiții bune de dezvoltare, se bucură de o viață frumoasă, lipsită de griji. Elevii acestei case învață cu sîrguință și desfășoară o activitate extrașcolară variată și atractivă.

Astfel, din inițiativa colectivului educatorilor, copiii au organizat un cor, trei echipe de dans, o echipă de teatru, un colectiv de gimnastică artistică etc. Aceste echipe au prezentat cîteva programe la centrul local de radioficare și la căminele culturale din comunele raionului. Din fondurile rezultate s-au cumpărat instrumentele necesare orchestrei de muzicuțe, care e în curs de formare.

—o—

Activitatea obștească a elevilor

Sub îndrumarea cadrelor didactice, pionierii și elevii școlii din satul Căldărușanca, raionul Mizil, desfășoară o muncă susținută în livada școlii, în pepinieră și în grădina de flori. Astfel, au văruit și au curățat de omizi și uscături cei 120 pomi din livadă, făcînd în același timp și prima stropire contra dăunătorilor.

In pepinieră s-a făcut revizia și curățirea pomilor mai în vîrstă, iar la puieții altoiți în toamnă s-au înlăturat mușuroaiele. Prin măsurile de protecție luate s-au asigurat condițiile necesare dezvoltării semințelor de meri și peri semănate în toamnă și care au început să răsară.

In grădina de flori au fost amenajate rondurile, iar cei 20 trandafiri au fost curățați și stropiți. Cu puieți produși în pepiniera școlii, elevii au plantat un gard viu de 50 m.

Pentru îmbunătățirea muncii organelor sindicale din învățămînt

(Ședința plenară a C.C. al S.M.I.)

De curînd a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, în cadrul căreia a fost analizată activitatea organelor sindicale pentru traducerea în viață a hotărîrilor plenarei C.C. al S.M.I. din mai 1954 și s-au trasat sarcini cu privire la pregătirea încheierii anului școlar 1954—1955 și a deschiderii viitorului an școlar, precum și la organizarea vacanței de vară a cadrelor didactice, studenților și elevilor.

Referatul prezentat de Prezidiul C. C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt a subliniat o serie de succese obținute de organele sindicale din învățămînt. Astfel, organele sindicale au contribuit, prin acțiunile lor, la îndeplinirea legii obligativității învățămîntului elementar, precum și la îndeplinirea planului de școlarizare. De exemplu, în multe localități au fost detașate, la propunerea organelor sindicale, posturi de învățători în cătunele îndepărtate, ceea ce a contribuit la cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară. De asemenea, în multe localități organele sindicale s-au preocupat ca împreună cu sfaturile populare, organele de învățămînt și comitetele de părinți să asigure masa, cazarea și transportul elevilor ce locuiau la distanțe mari de școală. Ca urmare, numărul elevilor nešcolarizați a scăzut simțitor. In unele raioane, ca de exemplu Ceahlău, Piatra-Neamț, Novaci, Toplița etc., nu mai există nici un copil nešcolarizat.

In acest an școlar organele sindicale s-au ocupat mai mult de problemele de învățămînt, au intensificat organizarea schimbului de experiență, punînd un accent deosebit pe consfătuirile de producție.

Cu prilejul alegerilor sindicale au fost promovate în conducerea organelor sindicale cadre bine pregătite din punct de vedere profesional, devotate regimului nostru democrat-popular, care au adus o contribuție însemnată la îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

O atenție deosebită au acordat organele sindicale din învățămînt ridicării nivelului muncii obștești a cadrelor didactice. Ca urmare s-a lărgit și s-a îmbunătățit activitatea muncitorilor din învățămînt pentru ridicarea nivelului cultural al maselor populare și pentru atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul socialismului. Numeroși învățători au ținut lecții la cercurile agrotehnice, conferințe la cămine culturale, cluburi și colțuri roșii și au organizat expoziții cu produse agricole obținute de gospodăriile agricole colective și de stat, precum și de țăranii fruntași cu gospodării individuale. Pe parcelele experimentale de pe lîngă școlile din comunele Șelimbăr, Rupea, Sîn Martin și altele s-au făcut demonstrații de lucrări practice pentru țăranii muncitori. In numeroase comune cadrele didactice, mobilizate de organele sindicale, au ajutat împreună cu elevii gospodăriile agricole colective și țăranii muncitori să strîngă la timp recolta. Pentru merite deosebite în munca lor pentru transformarea socialistă a agriculturii mulți învățători și profesori au fost decorați cu ordine și medalii cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre.

Lichidarea neștiinței de carte a constituit pentru cele mai multe organe sindicale o problemă centrală. Ca urmare a muncii desfășurate de muncitorii din învățămînt în această direcție, în numeroase sate și comune (de exemplu în comunele Cioceni și Tomușoiu, raionul Cricov, Bengești și Săcele, raionul Novaci, Brătești și Boroaia, raionul Fălticeni etc.) analfabetismul a fost lichidat.

Comitetele de instituție din învățămîntul superior și din școlile profesionale s-au preocupat în mod deosebit, în anul școlar trecut, de practica în producție a studenților și elevilor. In acest scop s-au trimis scrisori comitetelor sindicale de întreprindere din unitățile unde urmau să facă practică studenții și elevii, pentru a se asigura condiții cît mai bune de lucru practicanților. Comitetele de instituție de la Institutul politehnic din Cluj, de la Institutul de petrol și gaze din București, de la Universitatea „Al. I. Cuza" din Iași etc. au mobilizat cadrele didactice pentru a urmări și îndruma îndeaproape practica studenților.

Organele sindicale s-au ocupat de îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale muncitorilor din învățămînt. Peste 17 000 de oameni ai muncii din învățămînt și-au petrecut concediul în casele de odihnă ale C.C.S., în sanatorii-balneare, în case pentru mamele cu copii și în case de odihnă speciale. De asemenea au fost trimiși la odihnă peste 9.000 de studenți și peste 1500 de copii ai muncitorilor din învățămînt. Numeroase comitete sindicale au organizat prin mijloace locale case de odihnă în care și-au petrecut concediul peste 4000 de tovarăși.

Cu prilejul deschiderii anului școlar, organele sindicale s-au preocupat de primirea cadrelor nou numite în învățămînt. s-au îngrijit să li se asigure locuințe corespunzătoare, masa la cantine și să li se plătească la timp indemnizațiile de instalare.

Referatul a arătat însă că, pe lîngă aceste realizări, organele sindicale au avut și o serie de lipsuri serioase. Astfel, în unele regiuni — de pildă în regiunile Timișoara, București, Iași, Bacău, Baia Mare — comitetele sindicale n-au sprijinit secțiile de învățămînt pentru terminarea la timp a lucrărilor de construcții, reparații și amenajări a localurilor de școli. Numeroase organe sindicale n-au mobilizat toate cadrele didactice pentru realizarea învățămîntului general obligatoriu. Din această cauză în unele raioane numărul copiilor nešcolarizați din clasele I—IV este încă destul de mare.

In referat s-a arătat că mai există deficiențe serioase în ceea ce privește nivelul de cunoștințe al elevilor și studenților. Multe lecții sînt predate încă la un nivel scăzut. Aceste lipsuri sînt determinate și de faptul că nu toate organele sindicale consideră ca o sarcină principală mobilizarea cadrelor didactice pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Organele sindicale, pornind de la Prezidiul C.C. al S.M.I., nu au luat toate măsurile în vederea îndrumării cadrelor didactice către facultățile fără frecvență și nu le-au asigurat condițiile necesare pregătirii lor.

Mai există lipsuri grave și în ceea ce privește realizarea educației comuniste a elevilor și studenților. Aceste lipsuri se datoresc în mare parte și organelor sindicale, care n-au mobilizat suficient cadrele didactice în întărirea vieții colective în școli și instituții de învățămînt superior. Grupa sindicală de studenți nu constituie întotdeauna un colectiv închegat, care să contribuie la îmbunătățirea condițiilor de viață și de învățătură ale studenților, care să combată manifestările nesănătoase.

De asemenea, au existat lipsuri serioase și în ceea ce privește desfășurarea activității obștești a cadrelor didactice. Nu peste tot organele sindicale au privit cu simț de răspundere lichidarea neștiinței de carte. Multe cursuri de alfabetizare au fost deschise cu întîrziere, sau cu un număr redus de cursanți. Unele cadre didactice nu-și cunosc nici pînă acum sectorul de alfabetizare, iar altele, repartizate numai pentru munca de alfabetizare, nici nu s-au prezentat la post, așa cum s-a întîmplat în regiunile Galați, București etc.

★

O atenție deosebită au acordat participanții la ședință problemelor cu privire la executarea bugetului sindical și al asigurărilor sociale în anul 1954, precum și prezentării bugetului pe anul 1955. Din prezentarea executării bugetului pe anul 1954 a reieșit că în activitatea organelor sindicale din învățămînt s-au făcut progrese simțitoare pe linia aplicării prevederilor Hotărîrii C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953 pentru îmbunătățirea permanentă a condițiilor de muncă și de viață ale lucrătorilor din învățămînt. Din bugetul S.M.I. pe anul 1954, 70 la sută din totalul veniturilor s-a folosit pentru satisfacerea nevoilor culturale și materiale ale membrilor de sindicat.

Din acești bani s-au înzestrat cu cărți peste 200 de biblioteci centrale și peste 1300 de biblioteci mobile, s-au amenajat cluburi și colțuri roșii, s-au înzestrat cu echipament, materiale și instrumente formațiile artistice și colectivele sportive. Contribuția statului pentru fondurile de asigurări sociale puse la dispoziția lucrătorilor din învățămînt a fost cu peste 25.000.000 lei mai mare decît în 1953. Din sumele alocate s-au acordat ajutoare de boală, accidente, maternitate și deces, pentru măsuri de prevenire a îmbolnăvirilor și refacerea sănătății, pentru trimiterea la cură și odihnă a muncitorilor din învățămînt, a studenților și copiilor, pentru ocrotirea mamei și copilului.

Referatul a scos la iveală și deficiențele serioase care mai există încă în activitatea administrativ-financiară și de asigurări sociale, determinate în mare măsură de slaba muncă de îndrumare și control desfășurată de Prezidiul C.C. al S.M.I. și de comitetele sindicale regionale asupra activității financiare a organelor sindicale. La unele comitete sindicale raionale s-au aprobat certificate medicale fără nici un discernămînt, ceea ce a dus nu numai la irosirea fondurilor de asigurări sociale, ci și la încurajarea chiulului, la slăbirea disciplinei în muncă. In raioanele Bacău și Buzău, în raionul N. Bălcescu din București etc. organele sindicale au dat dovadă de lipsă de răspundere în mînuirea fondurilor sindicale, ceea ce a dus la încălcarea disciplinei financiare și uneori chiar la fraude.

★

Numărul mare al vorbitorilor care au luat cuvîntul pe marginea referatelor a arătat dorința participanților la plenară de a face cunoscute problemele muncii lor, de a propune măsuri concrete pentru îmbunătățirea muncii în viitor.

O atenție deosebită s-a acordat problemelor legate de conținutul procesului de învățămînt. De exemplu, tovarășul Nicolae Vlad, președintele comitetului sindical regional Pitești, vorbind despre cauzele care explică procentul destul de ridicat al elevilor rămași în urmă la învățătură, a arătat că mai sînt încă organizații sindicale de bază care organizează formal consfătuirile de producție, astfel încît acestea nu aduc o contribuție reală la îmbunătățirea conținutului lecțiilor.

Vorbind despre greutățile pe care le întîmpină studenții nou veniți în universitate, tovarășul Roman, secretarul comitetului de instituție de la Universitatea „V. Babeș" din Cluj, a arătat măsurile luate de către comitetul de instituție, în colaborare cu comitetul U.T.M., pentru îndrumarea acestora în noua lor muncă. In acest scop s-au organizat întîlniri între studenții din anul I și studenții fruntași la învățătură din anii III și IV. Totodată, comitetul de instituție a mobilizat cadrele didactice ca să organizeze ore de consultații, discuții individuale prin care să ajute în special pe studenții rămași în urmă la învățătură. In grupele sindicale s-a reușit în bună parte să se creeze o opinie sănătoasă împotriva studenților rămași în urmă la învățătură, a studenților nedisciplinați.

Participanții la ședință au criticat aspru lipsa de interes a organelor sindicale față de combaterea influențelor ideologiei burgheze în învățămînt. Tovarășul Gall Ernest, prorectorul Universității „Bolyai" din Cluj, a arătat că organele sindicale trebuie să combată cu tărie manifestările de naționalism burghez care se mai strecoară încă la unele lecții sub diferite forme.

Este necesar, au spus participanții la discuții, ca organele sindicale să urmărească cu mai multă atenție calitatea metodelor de predare folosite în școli și în instituțiile de învățămînt superior.

Mulți vorbitori au analizat îndeaproape problema lichidării neștiinței de carte, scoțînd la iveală serioase lipsuri atît în organizarea cursurilor de alfabetizare, cît și în conținutul predării. Tovarășa Ioana Besnea, președintele comitetului sindical din raionul Tulcea, a arătat metodele folosite de comitetul sindical regional Galați pentru a reduce cît mai mult numărul analfabeților în regiune și în special în raionul Tulcea.

In cadrul lucrărilor ședinței plenare a C.C. al S.M.I. a luat cuvîntul acad. prof. Ilie Murgulescu, ministrul Invățămîntului.

In cuvîntul său, ministrul Invățămîntului a subliniat că succesele realizate în învățămînt se datoresc în mare măsură activității rodnice și ajutorului acordat organelor de învățămînt și cadrelor didactice de către organele sindicale.

Vorbind despre problemele referitoare la aplicarea legii obligativității învățămîntului elementar general și la îndeplinirea planului de școlarizare, ministrul Invățămîntului a arătat cum pot ajuta organele sindicale la cuprinderea tuturor copiilor de vîrstă școlară în școli, prin folosirea posibilităților locale.

In continuare, ministrul Invățămîntului a vorbit despre rolul însemnat al consfătuirilor de producție în îmbunătățirea muncii instructiv-educative și a subliniat necesitatea introducerii unor asemenea consfătuiri și în învățămîntul superior. De asemenea, acad. prof. I. Murgulescu a propus C.C. al S.M.I. să îndrume organele sindicale în ceea ce privește mobilizarea cadrelor didactice în acțiunea de îmbunătățire a planurilor, programelor și manualelor școlare.

Una din sarcinile Ministerului Invățămîntului — a spus în continuare vorbitorul — este ca, împreună cu Comitetul Central al S.M.I. și cu Comitetul Central al U.T.M., să stabilească un plan de măsuri concrete în vederea educării elevilor și studenților în spiritul unei atitudini juste față de îmbinarea muncii fizice cu munca intelectuală. De asemenea, a propus să se elaboreze în comun un plan sistematic de participare a tinerilor și copiilor la activitatea obștească.

Ministrul Invățămîntului s-a oprit apoi asupra problemelor privitoare la asigurarea unor condiții bune de viață și de muncă pentru cadrele didactice, studenți și elevi, arătînd ajutorul pe care îl pot da în această privință organele sindicale.

De asemenea, organele sindicale sînt chemate să sprijine realizarea prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri privitoare la perfecționarea cadrelor didactice, care stabilește că pedagogii ce participă la cursurile de perfecționare trebuie să fie scutiți de orice activități obștești, tocmai pentru a fi lăsați să se concentreze asupra pregătirii lor.

Cu mult interes au ascultat participanții la ședința plenară cuvîntul rostit de tovarășul Mircea Gherman, secretar al C.C.S. Tovarășul Gherman a arătat că activitatea organizațiilor sindicale din învățămînt s-a îmbunătățit în această perioadă, ca urmare a faptului că a fost mai bine înțeleasă și aplicată linia partidului cu privire la rolul sindicatelor în regimul de democrație populară. Imbunătățirea continuă a muncii sindicale, realizarea pe viitor a unor succese mai mari depind de înlăturarea lipsurilor existente pe linie organizatorică, și aceasta pornind de sus, de la conducere. In primul rînd, Prezidiul C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, organul de conducere între ședințele plenare ale Comitetului Central, trebuie să muncească mai activ. Pentru aceasta el trebuie să-și analizeze propria sa activitate și să ia măsuri pentru lichidarea lipsurilor. Vor trebui lichidate de asemenea lipsurile în efectuarea controlului de către organele sindicale. Unele comitete regionale țin la intervale foarte mari ședințele de comitet. De pildă, la comitetul sindical regional Bîrlad timp de peste 3 luni nu a avut loc nici o ședință de comitet. Deși organele sindicale merg pe teren, nu totdeauna se culeg roadele așteptate de pe urma acestor deplasări. Este necesar să se asigure o instruire mai calificată a cadrelor sindicale în totalitatea lor.

In continuare, tov. M. Gherman a arătat că sindicatul muncitorilor din învățămînt a reușit să facă un pas înainte în ceea ce privește preocuparea față de problemele producției, a început să ridice și să rezolve o serie de probleme ale activității școlare. Este necesar de asemenea să se facă eforturi mai mari, să se obțină realizări mai însemnate în rezolvarea problemelor legate de condițiile de viață și de muncă ale cadrelor didactice.

Trebuie să crească în rîndurile membrilor de sindicat spiritul de răspundere față de îndeplinirea sarcinilor, grija față de avutul obștesc. Se face încă risipă de bani, se irosesc zadarnic materiale, se mai întîmplă cazuri de întîrzieri și absențe nemotivate de la lucru. Este necesar să se ducă o luptă mai activă împotriva acestor lipsuri, să nu fie lăsate asemenea racile, pentru că ele dăunează muncii noastre, servesc dușmanilor.

Intărirea controlului, exigența sporită față de propria noastră activitate sînt armele principale de luptă împotriva acestor lipsuri.

Tov. Gherman a arătat în continuare cîteva deficiențe importante din activitatea „Gazetei învățămîntului", criticînd ziarul pentru faptul că nu acordă suficientă atenție problemelor muncii sindicale, nu oglindește activitatea organizațiilor sindicale de bază din instituțiile de învățămînt.

In încheierea lucrărilor plenarei a luat cuvîntul tov. Radu Petre, președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, care a arătat că plenara a analizat în mod temeinic activitatea organelor sindicale și a stabilit sarcinile principale ce le stau în față în vederea încheierii cu bune rezultate a anului școlar, în vederea organizării activităților pe timpul vacanței și a pregătirii deschiderii noului an școlar.

Președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt a arătat că este necesar ca, în perioada de timp care a mai rămas pînă la încheierea anului școlar, organele sindicale din toate instituțiile de învățămînt să analizeze în consfătuiri de producție rezultatele obținute de la începutul anului și să întocmească planuri concrete care să cuprindă sarcinile ce le revin atît lor, cît și membrilor de sindicat, în vederea încheierii cu succes a anului școlar. Organele sindicale trebuie să intensifice organizarea formelor schimbului de experiență cu teme legate de îmbunătățirea muncii în perioada încheierii anului școlar.

O atenție deosebită trebuie să acorde toate organele sindicale asigurării condițiilor necesare studiului individual, evitîndu-se supraîncărcarea elevilor, studenților și cadrelor didactice cu diferite sarcini. In centrul preocupărilor trebuie să stea munca cu elevii și studenții rămași în urmă la învățătură, antrenîndu-i să participe la orele de consultații și sprijinind organizarea muncii individuale a cadrelor didactice cu aceștia.

In continuare, tovarășul Radu Petre a insistat în mod deosebit asupra muncii pe care trebuie s-o desfășoare organele sindicale, sub îndrumarea organizațiilor de partid, pentru mobilizarea oamenilor muncii cu știință de carte în lupta dusă pentru lichidarea analfabetismului în patria noastră. Fiecare activist din mișcarea sindicală trebuie să considere ca o datorie patriotică de a lua asupra sa unul sau doi neștiutori de carte pe care să-i învețe să scrie și să citească.

Pentru buna organizare a activității și odihnei pe timpul verii, organele sindicale au datoria să sprijine conducerile instituțiilor de învățămînt în îndrumarea muncii cadrelor didactice, studenților și elevilor. Printr-o justă planificare, respectînd cu strictețe perioada de odihnă a fiecăruia, să se asigure îndeplinirea activității lor din școală, munca pentru culturalizarea maselor și pentru dezvoltarea agriculturii.

O sarcină importantă a organelor sindicale — a arătat tov. Radu Petre — este aceea de a lua împreună cu organele de învățămînt măsurile necesare pentru deschiderea în bune condiții a viitorului an școlar. O mare atenție trebuie acordată terminării la timp a construcțiilor, reparațiilor și curățeniei școlilor, internatelor, căminelor, cantinelor precum și aprovizionării la timp cu alimente și combustibil.

Este de asemenea necesar ca organele sindicale să mobilizeze cadrele didactice ca, împreună cu elevii, că confecționeze materiale didactice și să repare pe cele existente.

Pentru ca întreaga activitate ce va fi desfășurată în vederea realizării sarcinilor ce stau în fața oamenilor muncii din învățămînt să aibă un caracter organizat, tov. Radu Petre a recomandat întocmirea în comun de către organele sindicale și de învățămînt a unor planuri de muncă în care să se prevadă sarcinile fiecăruia și, pe baza lor, să exercite îndrumarea și controlul.

Președintele C.C. al S.M.I. a încheiat cuvîntul său cerînd ca toți oamenii muncii din învățămînt să-și intensifice eforturile pentru realizarea întocmai și la timp a sarcinilor ce le stau în față, pentru întîmpinarea cu cinste a celui de al IV-lea Congres al Sindicatului Muncitorilor din Invățămînt, ce va avea loc în toamna acestui an.

Plenara C.C. al S.M.I. a adoptat un plan de măsuri a cărui realizare va duce la îmbunătățirea muncii organelor sindicale și a muncitorilor din învățămînt pentru ridicarea calității învățămîntului, pentru educarea tineretului în spiritul păcii, democrației și prieteniei între popoare.

Munca pe parcela experimentală în atenția cabinetului pedagogic

Cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei este hotărît să sprijine în acest an cu mijloace mai eficiente pe profesorii de științe naturale în organizarea și desfășurarea activității practice pe parcela experimentală. În munca dusă anul trecut pe parcela experimentală, școlile din București au înregistrat o serie de realizări, dar au avut și serioase lipsuri, determinate în mare parte de unele greutăți obiective. De pildă, unii profesori de științe naturale au întîmpinat greutăți în procurarea semințelor. Mulți au dovedit o insuficientă pregătire în ceea ce privește executarea diferitelor lucrări practice agricole. S-a simțit foarte mult lipsa unor îndrumări concrete privind organizarea muncii pe terenul experimental școlar în condițiile pe care le oferă orașul.

Urmărind înlăturarea acestor lipsuri și greutăți, cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei a luat în acest an o serie de măsuri menite să-i ajute efectiv în muncă pe profesorii de științe naturale din București. Astfel, s-au dat îndrumări în legătură cu organizarea și repartizarea culturilor pe terenul experimental școlar, ținîndu-se seama de Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la problemele agriculturii noastre, de cerințele programei, de condițiile de sol și climă și de posibilitățile școlilor din București. Cabinetul pedagogic a alcătuit un material de îndrumare în legătură cu felul cum trebuie conduse observațiile elevilor asupra mersului lucrărilor efectuate pe teren și asupra dezvoltării plantelor, precum și în legătură cu felul cum trebuie să-și noteze elevii aceste observații pe caietele lor, pentru a le întrebuința cu folos. Acest material a fost discutat cu metodiștii și responsabilii cercurilor pedagogice ale profesorilor de științe naturale încă din luna februarie.

De asemenea, cu ajutorul Institutului de cercetări agronomice, cabinetul pedagogic a procurat semințe necesare scolilor și le-a distribuit din vreme prin cercurile pedagogice.

O atenție deosebită acordă acum cabinetul îndrumării concrete a profesorilor de științe naturale în executarea lucrărilor planificate pe parcelele experimentale. În acest scop, în colaborare cu secția agricolă a sfatului popular al Capitalei, cabinetul a organizat în cadrul cercurilor pedagogice o serie de lecții practice privind lucrările agricole de primăvară. Lecțiile au fost conduse de către inginerii agronomi ai secțiilor agricole ale sfaturilor populare raionale. Cu prilejul acestor lecții, profesorii de științe naturale și-au însușit cunoștințe deosebit de prețioase pentru activitatea lor practică cu elevii

De exemplu, profesorilor de științe naturale din raioanele Lenin, Nicolae Bălcescu și 1 Mai li s-a arătat cum se obțin răsaduri cu ajutorul răsadnițelor calde, semi-calde și reci. În raionul Nicolae Bălcescu s-a organizat o astfel de lecție pe terenul experimental al școlii mixte de 7 ani nr. 108. Se pregătise din timp materialul necesar pentru construirea unei răsadnițe calde și se făcuse o groapă adîncă de 60—70 cm., lată de 110—120 cm. pe fund și de 160 cm. la suprafață. De asemenea, se pregătise un toc din scînduri pe măsura gropii, o grămadă de gunoi de grajd cu bălegar proaspăt de cal, pămînt de arătură, mraniță, nisip și cenușă.

Tovarășii profesori au urmărit cu mare atenție executarea răsadniței. Pe fundul gropii s-a așternut mai întîi un strat de gunoi, gros de 60 cm, care s-a bătătorit apoi cu piciorul de către copii, așa ca să nu rămînă goluri. Pentru a se împiedica dezvoltarea ciupercilor, pe stratul de gunoi bătătorit s-a presărat cenușă. S-a așezat apoi un strat gros de 15—18 cm. de pămînt negru amestecat cu mraniță, în proporție de 2/3 mraniță. Peste acesta s-a împrăștiat nisip și s-a nivelat apoi cu grebla pentru a se amesteca nisipul cu pămîntul. S-a exolicat că nisipul ajută la dezvoltarea normală a răsadurilor, deoarece împiedică formarea scoarței. S-a nivelat suprafața pămîntului cu o scîndură, s-au așezat ramele cu sticlă și s-a acoperit răsadnița cu rogojină, atrăgîndu-se atenția că trebuie lăsată să se încălzească 7—8 zile. Cînd temperatura răsadniței s-a normalizat la 22°—28°, cînd au apărut primele buruieni, se pot însămînța ardei, vinete, roșii, varză.

Inginerul agronom a dat apoi îndrumări în legătură cu semănatul și îngrijirea răsadurilor în răsadniță, semănatul în rînduri, aerisirea treptată, mai ales cînd apar picături de apă pe geam, udatul cu apă călduță, aplicarea de îngrășăminte chimice, potasice și azotoase, dizolvate în apa de udat.

S-a explicat apoi repicatul. Cînd planta are 3—4 frunze, se mută în răsadnița vecină, special amenajată, în lădiță sau în ghivece nutritive. Dacă timpul s-a încălzit și condițiile nu mai diferă de cele dinăuntru, în ceea ce privește temperatura, se lasă plantele descoperite timp de 3—4 zile, pentru a se căli. Apoi sînt transplantate la locul definitiv în straturi pregătite din timp.

Inginerul agronom le-a vorbit apoi cadrelor didactice despre folosirea răsadniței semi-calde, atunci cînd timpul se menține friguros pînă spre sfîrșitul primăverii. Răsadnița semi-caldă se construiește la fel cu cea caldă, numai că stratul de gunoi are numai 30—35 cm. grosime.

În cazul că nu se poate face nici răsadniță caldă, nici semi-caldă, se amenajează o răsadniță rece, la care lipsește complect stratul de gunoi.

Intrebările profesorilor i-au oferit inginerului agronom prilejul să lărgească explicațiile date, ținînd seama de condițiile variate ale școlilor. Astfel, a arătat că în școlile care nu au posibilitate să-și construiască o răsadniță se poate pregăti răsadul și în camere, în lădițe cu dimensiunile de 50x30x14 cm. Pe fundul lădiței se așează un strat de pietricele sau cioburi, pentru a se realiza drenajul. Peste acesta se pune pămînt compus dintr-o parte de pămînt de arătură, două părți mraniță și o parte nisip. Înainte de semănat se trasează șanțulele la distanța de 2—3 cm. unul de altul, pe care se seamănă semințele. După semănat se acoperă lădițele cu geamuri și se pun la un loc cald, cu o temperatură de 20°—25°. De îndată ce plantele răsar, geamurile sînt îndepărtate, iar lădițele se așează la ferestrele dinspre lumină Cînd temperatura de afară crește (trebuie 3-5° pentru varză și 7-8° pentru roșii), se scot lădițele cu răsad în aer liber și se așează lîngă peretele clasei îndreptat spre sud, într-un loc ferit de vînturi reci. În timpul nopții lădițele trebuie aduse în încăperi cu o temperatură de 10°. La apariția primei frunze, plantele sînt repicate în alte lădițe, sau direct în straturi.

Profesorii de științe naturale au primit indicații și în legătură cu pregătirea straturilor, care, în regiunea noastră, nu trebuie să fie ridicate mai sus de nivelul pămîntului, pentru a nu fi expuse secetei.

În cadrul discuțiilor purtate la ședințele cercurilor pedagogice s-a insistat mult asupra necesității organizării de culturi comparative, care dau elevilor posibilitatea să înțeleagă și să tragă ușor concluzii asupra rezultatelor folosirii celor mai bune metode agrotehnice. De asemenea, s-a discutat despre felul cum trebuie folosite îngrășămintele atunci cînd acestea sînt în cantități insuficiente

Lecțiile practice pentru înarmarea cadrelor didactice cu cunoștințe privitoare la organizarea și desfășurarea muncii pe parcela școlară au constituit un ajutor real în activitatea acestora. În unele raioane însă, nu s-a pregătit din timp materialul necesar demonstrării diferitelor lucrări, ceea ce a prelungit durata lecțiilor. De asemenea, unii ingineri agronomi au alunecat prea mult pe panta teoretizării, uitînd că profesorii au mai multă nevoie de îndrumări practice. Unele secții de învățămînt raionale, cum este, de pildă, secția de învățămînt a raionului Gh. Gheorghiu-Dej, au întîrziat mult cu organizarea unor asemenea lecții practice.

Cabinetul pedagogic al Capitalei trebuia să sprijine mai îndeaproape secțiile de învățămînt raionale în ceea ce privește asigurarea unei legături trainice cu secțiile agricole ale sfaturilor populare din raioanele respective

ELENA GOLDIȘ
metodistă la cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a Capitalei

* *

În școlile din Republica Populară Ungară se dă o deosebită atenție legării învățămîntului de practică. Instituțiile de învățămînt sînt înzestrate cu laboratoare și un bogat material didactic.

În clișeu: In laboratorul școlii medii din Szécsény, regiunea Nógrád.

* *

Adunarea tinerilor geografi

Cercul tinerilor geografi de la școala medie cu limba de predare germană din Mediaș a organizat de curînd o adunare festivă cu tema: „Excursia noastră din vara anului 1954 în nordul țării". La adunare au participat și elevii claselor I—VII.

Conducătorul cercului a acordat o deosebită grijă pregătirii acestei adunări, antrenînd pe toți membrii cercului. Unii au pregătit mici referate în care au expus cunoștințele pe care le-au cules din vizitarea diferitelor localități. Alții au primit sarcina să redea prin povestiri impresiile lor. S-au strîns și s-au sistematizat toate fotografiile făcute cu prilejul excursiei, pentru a fi proiectate cu epidiascopul și comentate. Conduși de profesorul lor, elevii au făcut exerciții de proiectare a fotografiilor. S-au executat o hartă plastică a locurilor cunoscute în timpul excursiei, o colecție de minereuri, cuprinzînd eșantioane de minereu de pirită, blendă, carborund, antimoniu, plumb, mangan, precum și un herbar.

La începutul adunării, conducătorul cercului de geografie a arătat obiectivele urmărite în organizarea excursiei. În primul rînd, s-a urmărit să li se dea elevilor posibilitatea de a cunoaște bogățiile și frumusețile de nedescris ale patriei noastre, de a cunoaște locuitorii anumitor regiuni, obiceiurile și felul lor de viață. De asemenea, excursia trebuia să-i ajute pe elevi să cunoască diferitele aspecte ale muncii în fabrici și uzine, să vadă realizările obținute de muncitori, care dau patriei tot mai multe produse și de mai bună calitate, să contribuie la lărgirea și adîncirea cunoștințelor însușite în cadrul lecțiilor.

Participanților la adunare li s-a povestit apoi cum a fost pregătită excursia, care a durat 17 zile, și li s-a arătat itinerariul ei. La excursie au luat parte 35 de elevi din clasa a X-a și 23 de elevi din clasa a IX-a, însoțiți de 8 învățători și profesori. Ei nu vor uita niciodată zilele minunate cînd au colindat prin minunate colțuri ale patriei. Cu trenul, cu căruța, cu mașina, pe plută și de multe ori pe jos au cutreierat cîmpii, podișuri, dealuri, munți, defilee, pasuri și depresiuni. Au urcat pe crestele munților, s-au odihnit printre florile de pe pajiștile alpine.

Multe prietenii au legat elevii cu oamenii cunoscuți prin aceste locuri. Au stat de vorbă cu muncitorii forestieri din Maramureș și din Moldova, cu ciobanii de pe crestele Rodnei, cu țăranii muncitori din Năsăud și din Gheorghieni.

La sfîrșit au fost arătate și lipsurile constatate în organizarea acestei excursii. Atît durata, cît și itinerariul ei au fost prea mari. Din această cauză, în ultimele zile ale excursiei elevii s-au simțit obosiți. Ei nu au mai putut avea o atitudine activă față de mulțimea impresiilor. De aceea, colectivul didactic a hotărît ca în organizarea viitoarelor excursii să se respecte cu mai multă grijă particularitățile de vîrstă ale elevilor, programîndu-se excursii mai scurte și cu o durată mai mică.

Intreaga desfășurare a adunării a dat elevilor posibilitatea să înțeleagă mai bine frumusețile și bogățiile ținuturilor vizitate de excursioniști, le-a trezit dorința de a studia mai temeinic lecțiile de geografie, de fizică, de științe naturale, dorința de a participa și ei la astfel de excursii.

Anunțarea programului excursiilor ce se vor organiza în timpul verii i-a bucurat mult pe elevi. Elevii clasei a VIII-a vor cutreiera văile și culmile Munților Apuseni. Cei din clasa a IX-a vor vizita regiunea Baia Mare și vor urca pe munții Rodnei. Elevii din clasa a X-a vor vizita întreprinderile din Timișoara, din Reșița și Anina, vor privi Dunărea la Cazane, se vor urca pe culmea Parîngului.

Organizînd astfel de excursii și utilizînd în cadrul lecțiilor și al cercului tinerilor geografi tot materialul cunoscut și cules de elevi cu aceste prilejuri, profesorii de geografie de la școala medie cu limba de predare germană din Mediaș sînt siguri că vor reuși să ridice nivelul predării geografiei, să înarmeze pe elevi cu cunoștințe adînci și trainice.

G. SERVATIUS

O acțiune prost organizată

Pentru a veni în ajutorul studenților de la cursurile fără frecvență ale facultăților de fizico-matematici și biologie, cabinetul pedagogic de pe lîngă secția de învățămînt a regiunii Pitești a luat inițiativa să organizeze în orașul Pitești un centru de consultații. Conform planului de acțiune al cabinetului pedagogic regional, consultațiile au fost planificate din două în două săptămîni, începînd de la 6 martie.

Din primele zile ale aplicării acestui plan, însă, s-a constatat că acțiunea este prost organizată. La 6 martie, de pildă, nu s-au ținut consultații, deoarece circulara secției de învățămînt a regiunii cu privire la organizarea acestora a ajuns la raioane abia la 12 martie, astfel că studenții n-au putut fi mobilizați. La 20 martie, deși s-au prezentat mulți studenți, consultațiile n-au avut loc deoarece au lipsit profesorii. Lucrurile s-au petrecut la fel și la 3 aprilie.

În fața unei asemenea organizări, studenții se întreabă, pe bună dreptate: înseamnă oare aceasta un ajutor din partea secției de învățămînt a regiunii, sau pierderea timpului și a banilor pentru transport?!

DUMITRU STAN
Săpata de Jos, raionul Costești

Situația învățămîntului în unele țări participante la Conferința de la Bandung

Reprezentanții a 29 de țări din două mari continente ale lumii — Asia și Africa — continente care totalizează peste 1 miliard și jumătate de oameni, adică mai mult de jumătate din populația globului, s-au întrunit pentru prima oară la Bandung, în Indonezia, la 18 aprilie, pentru a discuta căile îmbunătățirii vieții și dobîndirii libertății popoarelor țărilor Asiei și Africii aflate sub dominația imperialiștilor.

Conferința de la Bandung este menită să demonstreze odată mai mult marile schimbări care s-au produs în anii din urmă în cele două continente, și în special în Asia. După decenii și chiar secole de asuprire colonialistă, popoarele Asiei pășesc cu hotărîre pe calea eliberării.

În cadrul ședinței din 18 aprilie a conferinței de la Bandung a fost anunțată constituirea a două comitete de lucru: comitetul pentru problemele economice și comitetul pentru problemele culturale. În dimineața zilei de 19 aprilie a avut loc prima ședință a Comitetului pentru problemele culturale a conferinței țărilor Asiei și Africii, sub președinția lui Mohamed Yamin, ministrul Învățămîntului al Indoneziei.

În legătură cu problemele culturale ale țărilor participante la conferința de la Bandung, socotim util să înfățișăm cititorilor gazetei noastre, în cele ce urmează, unele aspecte ale școlii din cîteva țări ale Asiei și Africii. În timp ce în țări ca R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R. D. Vietnam puterea populară a deschis învățămîntului largi perspective de dezvoltare, în timp ce în alte țări, ca de exemplu India și Birmania eliberarea de sub jugul colonialist a avut ca rezultat obținerea unor îmbunătățiri în folosul școlii, în alte țări, cum sînt Turcia, Yemenul, Ceylonul, Marocul, etc., înrobirea de către imperialiști face să domnească analfabetismul, incultura, ignoranța.

R. P. CHINEZA

Față de anii dinaintea eliberării, în R.P. Chineză numărul tinerilor încadrați în diferitele forme de învățămînt a crescut de 2,67 ori în învățămîntul superior, cu 96 la sută în învățămîntul mediu, cu 117 la sută în învățămîntul elementar și cu 226 la sută în învățămîntul preșcolar.

În provincia Hebei, de pildă, s-au alocat anul acesta 164.000 milioane yeni pentru construirea și lărgirea capacității școlilor elementare, sumă care depășește aproape de două ori pe aceea cheltuită în același scop în anul 1952. Numărul școlilor medii din provincia Hebei a crescut de asemenea de la 189 în 1949, la 357 în 1953, iar numărul elevilor de la 53.000 la 171.000. În prezent, numărul total al elevilor școlilor elementare din această provincie este de aproximativ 220.000.

În orașul Ciunțin, unde numărul elevilor este anul acesta cu aproximativ 50 la sută mai mare față de anul trecut, au fost construite șase noi școli medii și o școală pedagogică. Alte nouă școli medii au fost lărgite. În acest oraș există în prezent aproximativ 40 de școli medii și 20 de școli tehnice de construcții, economice, sanitare etc.

În provincia Tziansu s-au înscris anul acesta în școlile de iarnă pentru lichidarea analfabetismului 1.400.000 de țărani, adică 25 la sută mai mult decît în 1953.

R.P.D. COREEANA

După încheierea armistițiului, paralel cu refacerea generală a economiei naționale a R.P.D. Coreene, s-a desfășurat o muncă intensă pentru lărgirea rețelei de instituții de învățămînt, pentru refacerea clădirilor de școli, pentru îmbunătățirea metodelor de predare. Spre sfîrșitul anului 1954 au fost construite din nou peste 15.000 săli de clasă. Numărul elevilor din școlile elementare a crescut în anul 1954 cu 87.000 față de anul 1953, numărul elevilor din școlile medii a crescut cu 44.000, iar numărul studenților a crescut cu 2800. Peste 500 de absolvenți ai instituțiilor de învățămînt superior și ai aspiranturii și peste 6000 de practicanți tehnicieni care au studiat în U.R.S.S. și în țările de democrație populară au terminat cursurile și s-au întors în patrie.

În prezent, în R.P.D. Coreeană se desfășoară lucrările pregătitoare în vederea introducerii de la 1 august 1956 a învățămîntului elementar general obligatoriu.

PAKISTAN

Puțini dintre copiii din Pakistan știu ce înseamnă bucuria de a descifra primele slove sau de a așterne prima literă pe caiet. Un recensămînt recent efectuat chiar de cercurile oficiale pakistaneze a arătat că 76,2 la sută din populație este analfabetă. Chiar și în puținele școli care funcționează, condițiile sînt de așa natură încît ele fac aproape imposibilă învățătura. Copiii stau la școală pe podeaua acoperită cu iarbă, și o astfel de școală trebuie să deservească de obicei 4-5 sate.

INDIA

În India, țară care s-a eliberat de sub jugul colonialist englez, au fost obținute o serie de realizări în domeniul învățămîntului.

După cum a anunțat recent postul de radio Delhi, potrivit datelor comunicate în Camera populară a parlamentului indian, în 1954 peste 300.000 de persoane au urmat cursurile de alfabetizare. În statul Bombay 200.000 de persoane au învățat să scrie și să citească.

Cu toate acestea, potrivit datelor recensămîntului din 1951, publicate recent, în India numai 60.000.000 de oameni sînt știutori de carte, adică 16,6 la sută din totalul populației.

R.D. VIETNAM

În școlile din R.D. Vietnam învață acum peste 740.000 de elevi. Dintre aceștia 10.000 au venit din Vietnamul de sud.

La Hanoi și la Gia Lam învață 48 116 elevi, ceea ce înseamnă cu 7176 mai mult decît înainte de eliberare. Printre aceștia, cei mai mulți sînt fii de muncitori și țărani care înainte de eliberare nu aveau posibilitate să învețe la școală.

În regiunea Hanoi funcționează în prezent 29 de școli medii și 194 de școli elementare. Noua universitate populară și Institutul de Științe de la Hanoi și-au deschis larg porțile pentru fiii poporului vietnamez.

Mobilierul și materialul didactic al școlilor, aparatele de laborator și manualele au fost distruse de către colonialiștii francezi. Totuși, guvernul R.D. Vietnam s-a îngrijit ca toate acestea să fie refăcute și complectate. Numai anul acesta, de exemplu, guvernul a editat 362.800 de manuale pentru școlile de toate gradele.

JAPONIA

Datorită ocupației americane, situația învățămîntului japonez este foarte grea Sindicatul corpului didactic din prefectura Nagasaki a controlat frecvența la școlile elementare și medii pe o perioadă de 3 luni. Controlul a arătat că din 30.000 de școlari, 845 nu au frecventat școala, din diferite cauze, timp de mai bine de o lună, 4500 — de la o săptămînă pînă la o lună. Peste 780 de copii nu au frecventat școala din cauza mizeriei cronice în care trăiesc părinții lor; 2400 de copii din cauză că nu au avut ce minca; 2800 nu au putut plăti taxa școlară.

Ziarul englez „Manchester Guardian" scria recent că 72% din numărul studenților japonezi sînt nevoiți, fără succes de altfel, să-și caute de lucru, pentru a avea cu ce trăi și pentru a-și plăti taxele.

MAROC

În Maroc, dintr-un număr de 2 milioane de copii de vîrstă școlară, frecventează școala mai puțin de 200.000. Alocațiile pentru învățămînt nu reprezintă nici 8 la sută din bugetul general al Marocului, iar aceste alocații, raportate la totalul populației, arată că, deși populația marocană constituie 95 la sută din populația totală a țării, numai 4 la sută din bugetul general este destinat instruirii școlare a copiilor marocani.

La Casablanca nu există decît două sau trei școli elementare pentru copiii marocani, deși acest oraș are 700.000 de locuitori. În tot Marocul sînt numai trei școli medii pentru o populație de 9.000.000 de locuitori.

Școala-factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Pentru sporirea producției de porumb

În anul acesta, în fața oamenilor muncii de pe ogoare stă sarcina obținerii unei recolte mult sporite față de anii trecuți. Pentru dezvoltarea economiei noastre naționale și pentru ridicarea nivelului de trai al poporului are o foarte mare însemnătate sporirea producției de porumb. Partidul și guvernul au pus în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina de a obține în acest an o producție medie pe țară de cel puțin 2000 kg porumb la hectar. Ajutînd țăranilor muncitori să îndeplinească această sarcină, cadrele didactice din școlile sătești au datoria să răspîndească în rîndurile lor cunoștințele agrotehnice înaintate cu privire la cultivarea porumbului, să-i sprijine activ în aplicarea acestor cunoștințe.

În primăvară, pe ogoarele unde se va cultiva porumb arătura de toamnă se grăpează imediat ce timpul permite și pînă la însămînțare se lucrează cu cultivatorul cu labe de gîscă — odată sau de două ori pentru a se distruge buruienile care răsar. Pentru distrugerea buruienilor se recomandă să se folosească prășitoarea în cazul cînd nu există cultivatoare cu tracțiune animală.

Lucrările din primăvară au drept scop păstrarea apei în sol și distrugerea buruienilor. În cazul cînd nu s-au executat arături de toamnă, se execută cît se poate de timpuriu primăvara, îndată ce solul se poate lucra, o arătură superficială, în vederea însămînțării. Arătura se grăpează imediat, pentru a se pierde apă cît mai puțină prin evaporare.

Semănatul se execută atunci cînd temperatura solului are cel puțin 8°C. Dacă se seamănă mai devreme, cînd solul este mai rece, semințele vor încolți mai greu și există pericolul ca acestea să mucegăiască sau să fie distruse de larve. Semănatul porumbului nu va trebui nici să întîrzie, deoarece orice întîrziere de la data cînd se poate efectua însămînțarea produce o micșorare a recoltei. În unii ani, dacă se întîrzie prea mult semănatul în regiunile de cîmpie, sămînța poate să nu mai răsară deloc din cauza secetei.

Deci data semănatului la porumb trebuie aleasă cu pricepere, în funcție de condițiile meteorologice ale anului respectiv, astfel încît sămînța să găsească în sol condițiile optime de temperatură, umiditate și aerație, să răsară repede — aceasta fiind prima garanție pentru obținerea unei producții mari.

În regiunile secetoase ale țării noastre, cu soluri ușoare, adîncimea de însămînțare variază între 8—10 și chiar 12 cm., pentru ca sămînța să găsească umiditatea necesară în vederea germinării. În regiunile cu climă mai umedă, pe soluri grele și reci, porumbul se însămînțează la adîncimea de 5-6 cm, pentru a putea găsi condițiile de temperatură și aerație necesare germinării. Distanțele la care se însămînțează porumbul variază în funcție de soiul respectiv. Pentru soiurile cu talie mare (Dinte de cal, Dobrogean, Lăpușnean etc.) distanța între rînduri este de 70 cm, iar pe rînd plantele se răresc la 50 cm. Soiurile cu talie mijlocie (Portocaliu, Galben-timpuriu, Bănățean etc.) se seamănă la 60/50 cm, iar soiurile de talie mică (Cincantin, Hăngănesc etc.) la distanțele de 50/50 cm.

Metodele de semănat practicate în țara noastră sînt variate, însă nu toate asigură condițiile necesare pentru dezvoltarea culturii în decursul perioadei de vegetație.

O metodă de semănat este cu atît mai bună cu cît repartizează fiecare sămînță, în așa fel încît fiecare plantă din lan să primească o cantitate suficientă și egală de hrană și lumină.

Semănatul porumbului în urma plugului este cel mai nepotrivit, deoarece prin arătură terenul pierde o cantitate foarte mare de apă, sămînța se îngroapă prea adînc și neuniform, ceea ce face ca semănătura să apară cu multe goluri, iar răsărirea să se facă neuniform. Din aceleași motive nu este recomandabil nici semănatul cu parul sau călciiul, după ce terenul a fost arat. Aceste două metode trebuie definitiv părăsite, deoarece ele produc pagube, obținîndu-se întotdeauna producții prea mici la hectar comparativ cu aplicarea metodelor înaintate de însămînțare a porumbului.

Semănatul porumbului cu mașina este cel mai economic și rațional. Cu semănătoarea obișnuită se poate semăna în rînduri continui, urmînd ca după răsărire să se efectueze buchetatul și răritul plantelor pe rînd, la distanțe convenabile.

Metoda cea mai avansată din punct de vedere agrotehnic și care dă cele mai ridicate sporuri de recoltă este metoda semănatului în cuiburi dispuse în patrat. Semănatul porumbului în patrat se poate realiza prin marcarea terenului cu ajutorul sapei sau cu mașini speciale care seamănă porumbul direct în patrat. În gospodăriile țărănești, metoda semănatului porumbului în patrat trebuie să devină singura metodă de însămînțare a porumbului.

Marcarea terenului în patrate se efectuează cu ajutorul unui marcator simplu de lemn, care are dinții așezați la distanța de însămînțare. În acest caz, soiurile cu talie înaltă se seamănă la distanța de 70/70 cm, soiurile cu talie mijlocie la 60/60 cm, iar cele cu talie mică la 50/50 cm.

În cazul cînd semănatul se efectuează cu mașini speciale de semănat în patrat, distanța de însămînțare e de 70/70 cm, pentru ca întreținerea culturilor să se facă mecanizat, cu extirpatoarele tractate de tractoare.

După ce s-a efectuat marcarea terenului într-un sens și în altul, în colțurile fiecărui patrat, la întretăierea liniilor trasate de marcator, se face cu sapa o mică groapă la o adîncime de 8—10 cm, în care se pun 4—5 boabe de porumb. Se astupă apoi cu pămînt și se apasă ușor cu piciorul.

Metoda semănatului în patrat este cea mai bună metodă, deoarece fiecare plantă va primi o cantitate suficientă de lumină, căldură și hrană, se va dezvolta în condiții optime, iar recolta va fi mai mare. În afară de aceasta, întreținerea ulterioară prin prașile a culturii se poate face mecanizat în ambele sensuri, fie cu prășitoare cu tracțiune animală, fie cu extirpatoare cu tracțiune mecanică, astfel încît porumbul să primească la timpul cel mai potrivit și într-o perioadă scurtă prașilele de care are nevoie.

Sporurile de recoltă obținute prin semănatul în patrat sînt foarte mari față de semănatul în rînduri obișnuite, care apoi se răresc, sau față de semănatul după plug sau cu parul.

Gospodăriile colective, gospodăriile de stat și gospodăriile țărănești care au aplicat această metodă în țara noastră au obținut sporuri de recoltă între 500—1000 kg la hectar.

Conf. univ. ION EFTIMIE

Bibliografie

A apărut revista „NATURA", organ al Societății de științe naturale și geografie din Republica Populară Română, nr. 1, ianuarie-februarie 1955.

În cuprins:

*** Cinci ani de la înființarea Societății de științe naturale și geografie din R.P.R.
N. SĂLĂGEANU: Expoziția Unională de Agricultură
C. HERBST: Monografia fizico-geografică și economico-geografică a R.P.R.
JIRI KINKL: Unități de măsură geografice și marinărești.
I. ȘANDRU: Citeva probleme de geografie urbană ale orașului Bacău
C. ILCHIEVICI: Cultura plantelor furajere și importanța lor pentru creșterea animalelor.
COLECTIVUL DE LA MUZEUL „GR. ANTIPA": Date preliminare asupra faunei perdelelor forestiere de protecție Valul lui Traian — Dobrogea și Mărculești — Bărăgan.

*

A apărut nr. 14 al revistei trimestriale „Enseignants du Monde" (Pedagogii lumii), publicație internațională, sindicală și pedagogică.

În nr. 14 al revistei sînt publicate printre altele:

HENRI WALLON — Apelul pentru pace.
PAUL DELANOUE — Despre educația democratică.
T. S. MALȚEV: Despre metodele de lucrare a solului și de însămînțare care contribuie la obținerea unor recolte bogate și stabile la culturile agricole
R. LUNCAN: Terenul experimental de geografie și științe naturale din raionul Griviița Roșie — București
GR. ILIEȘ: Proiect de activitate geografică cu elevii în lumina proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R.
MARIA RAIANU: Metode practice pentru controlul semințelor
I. TARJAN: Culturi și experiențe ce se pot executa pe lotul școlar în diferite regiuni ale țării
P. DABIJA: Lucrări de primăvară pe lotul școlar
E. IONESCU: Studierea unor probleme de agricultură la lecțiile de botanică în clasa a VI-a
DR. V. POP: Molia florilor de cireș
*** Din revistele sovietice.

*

A. W. BERRY — Discriminarea în școlile americane.
MARIA MARCHANT — Efortul cultural în Indonezia.
N. NIKOLAEV — Despre disciplină. Nașterea unui colectiv.

Revista poate fi găsită la bibliotecile comitetelor sindicale raionale, comitetelor sindicale de instituție din învățămîntul superior, precum și la comitetele sindicale regionale.

„Bis wann, Kollega?"

Există la München o universitate cu vechi tradiții, cu cărturari cunoscuți și mii de studenți. Dar mai există în același München — și în incinta aceleiași universități — ceva deosebit: „Oficiul de ajutorare rapidă a studenților". După cum sună această firmă, prinsă între două colonade de marmură, s-ar crede că „oficiul" deosebit despre care vorbim ar fi un caritabil organ creat pentru studenții nevoiași ce se dovedesc a fi cei mai sîrguincioși la cursuri. Lucrurile stau însă cu totul altfel. Vizitatorii acestui locaș al studenților, poposind în dreptul firmei dintre cele două colonade de marmură, rămîn impresionați de mulțimea pestriță de studenți care așteaptă în fața usii masive de sub firma binecuvîntătoare. Din timp în timp, ușa este dată alene în lături de un om mătăhălos, în uniformă de portar. Omul cuprinde din ochi mulțimea și, după ce-și răsucește mustața-melc, își dă drumul graiului grav:

— Achtung! Achtung!...

...La crișma „Bunu-i dumnezeu" se află în stare de ebrietate belicoasă doi ofițeri superiori din armata americană. Domnul crișmar cere patru studenți pentru a-i însoți pe misterii ofițeri pînă la poligonul de tragere. Plata pe loc, la bar! Una la mînă!...

— Achtung! Achtung!...

..Doi domni în vîrstă, din societatea înaltă, de profesie pensionari SS-iști, caută studenți pentru a le procura zilnic flori din cele mai alese și mai mirositoare, spre a se împodobi sălile de întrunire ale foștilor militari hitleriști. Subvenționează cu promptitudine organizația „Casca de oțel"! Două la mînă...

— Achtung! Achtung!...

...Muzeul zoologic de stat din Nymphenburg caută studenți pentru jupuirea unui elefant decedat într-un parc de animale sălbatice. Trei la mînă!...

Și ofertele de „ajutorare rapidă a studenților" continuă:

„..Mamă soacră, cu domiciliu forțat în strada Afroditei 45, caută studente pentru a îngriji cîteva ceasuri copilul doamnei mame plecată să admire o nouă producție a Hollywood-ului...

...Pentru dublarea în limba germană a filmului american „Suiere în junglă" se cer studenți care să fluiere...

— Achtung! Achtung!...

Așa se aude în fiecare zi, pînă tîrziu, vocea gravă a omului mătăhălos din dreptul firmei „Oficiul de ajutorare rapidă". Iar după ce glasul piere și ușa bunului oficiu se închide, s-aud zeci de glasuri care se întreabă cu revoltă:

— Bis wann, Kollega, bis wann?... (Pînă cînd, colega, pînă cînd?...)

G. IONAȘCU

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.